

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A HOLIDAY LIFT

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
CORINNE MICHAELS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BİR TATİL ASANSÖRÜ

CORINNE MICHAELS

İÇİNDEKİLER

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Ücretsiz Kitap](#)

[Corinne'i takip edin in](#)

[Corinne Michaels'Kitapları](#)

[Teşekkür](#)

[Yazar Hakkında](#)

Bir Tatil Asansörü

Telif Hakkı© 2020 Corinne Michaels

Tüm hakları saklıdır.

ISBN e-kitap: 978-1-942834-61-8

ISBN basılı: 978-1-942834-62-5

Bu yayının hiçbir bölümü, yazarın önceden yazılı izni alınmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazarın ya da yayıncının amacı dışındadır.

Kapak Tasarımı: Chelle Bliss

Kurgu: Ashley Williams, AW Editing

Düzeltilme: Michele Ficht

Brendan, sen benim Noel'imsin.

ÖNSÖZ

Sevgili okuyucum,

İki yıl önce A Holiday Lift'i yazdığım da çok heyecanlanmışım çünkü tatil hikâyeleri benim favorim. Yeni karakterlerle tanıştığımız ya da eskileri yeniden ziyaret ettiğimiz yerlerdir. Noel'in büyüüne kapıldığımız kısa bir öykü yazmak istedim. Hâlâ bana ait olan (ama o kadar öfkeli olmayan) ve bize yılın bu zamanında harika şeyler olabileceğini gösteren bir şey.

Holly ve Dean tam da bunu yaptı.

Tabii ki, yardımcı olabilirim ama endişeyi koyabilirim çünkü bende ciddi bir sorun olduğunu düşünüyorum, ama bunu eğlenceli kılan da bu, değil mi?

Bu hikaye aslında Naughty and Nice antolojisi de ücretsizdi. Ancak Passionflix bunu bir tatil şipşakı için seçtiğinde, kendimi nostaljik buldum ve bu hikayeye tekrar tamamen aşık oldum.

Çekimlerden eve dönerken, zihnimin daha fazlasını anlatma ihtiyacına engel olamadım. *Bu nedenle bu baskı.*

Birkaç yıl önce okuduysanız, başlangıcı hatırlayacaksınız, ancak burada çok fazla yeni hikaye var. Dean ve Holly'nin

Hikayeye bir süre ara verildi ama şimdi geri döndüler ve ben de sonun artık gerçekten son olmamasından sonra onlara ne olduğunu görmenizi istedim.

Kısa.

Çok tatlı.

Noel ve sihir ve tek düşündüğüm şey ... , tatilleri seviyorum ve umarım siz de seversiniz!

Sevgiler,

Corinne

"S Vur!" Yarısı asansörün içinde yarısı da koridorda yere düşerken söylüyorum. Aşağılanmış bir halde gözlerimi zorla açıyorum,

sadece bir çift karamel rengi elbise ve saygınlığımı önümde görmek için. Cidden, bu hayatımın en kötü günü.

Bu sabah, yeni yıldan *sonra* yapacağım sunumun yarına alındığını öğrendim ve sonra karşımdakinin Yamina olmadığını öğrendim. Hayır, ofiste beni gerçekten alt edebilecek ve hesabı alabilecek tek kişiydi.

Ama tüm ofisin görmesi için aptal etekle orada yatarken bu benim için hiçbir şey değil.

"Dur, sana yardım edeyim." Her yerde tanıyabileceğim derin bir ses, uzatılan el görüş alanıma düşmeden bir saniye önce kulaklarımı dolduruyor.

Lütfen, Tanrım, bunun izin verme.

Gözlerimi kaldırıyorum ve sadece gerçekleşmekle kalmadığını, aynı zamanda binadaki en ateşli adamın, yeni sevgilimin, bir hafta önce yattığım adamın önünde gerçekleştiğini görüyorum. Aynı zamanda derin duygular beslediğim ama hissetmiyormuş gibi davrandığım adam.

"Ben iyiyim," diyorum, yanaklarıma dolan sıcaklığı durdurmaya çalışarak.

Kapılar bedenimin üzerine kapanıyor ve manevra yapmaya ama tüm ihtişamımı göstermeden ayağa kalkamıyorum.

"Holly," dedi Dean Pritchard. "Bana elini ver."

Durumu olduğundan daha kötü hale getirmek istemediğim için elimi onunkinin içine koydum. "Teşekkürler." Kalkmama yardım ediyor, bana sırtıyor ama en azından gülmüyor.

"İyi misin?"

Sanki umurunda. Eğer umursasaydı, arardı. İnanılmaz seks yaptığımız sarhoş gecedan beri beni aramazdıGörünmez olmazdım. "Ben iyiyim. Utanmak dışında."

Herkesin çıplak popomu görebileceği kadar havaya kalktığını bildiğim için eteğimi indiriyorum.

"Acımış gibi görünüyordu."

Sadece gururum. Konudan uzaklaşmak için çaresizce "İkiye basın lütfen," diyorum.

İstediğim son şey burada durup garip düşüş hakkında konuşmak.

"Seni hiç komando olarak düşünmemiştim."

"Sanki daha önce görmemişsin gibi," diyorum ve bugün için neden tekrar yapmam gerektiğini bir kez daha ekliyorum.

Evden çıkarken iç çamaşırım vardı, ama tuvalete yırtıldılar çünkü gelmiş geçmiş en büyük sakarım ve yüksek topuğumu ağ kısmından geçirdim. Bu on dakika önceydi. Keşke bir zaman makinem olsaydı.

"Doğru." Sırtıyor. "Yine de senin hakkında ilginç bir haber."

Evet, ben sadece onlarla doluyum.

"Her neyse, teklifi yaptın mı? Senin için son dakika olduğunu biliyorum." Asansörün kapısı kapanıp ben bu kez güvenle içeri girdiğimde hâlâ kıyafetlerimi düzeltiyorum.

"Ben yaptım. Sen?"

Hayır.

"Evet."

"Güzel. İyi olan kazansın." "Oh, planlıyorum."

Dean gülüyor. "Göreceğiz bakalım. Belki kazanan diğerine viski ısmarlar?"

Gözlerim kısıldı. Sarhoş olup ofisinin kapısına, yere ve masasına vurduğumuz gece içtiğimiz şey buydu. "Bu bir daha *asla* olmayacak."

Rüyalarım girecek çünkü o zamandan beri altı kez girdi ama bunu kabul etmemin imkanı yok. O gece büyük bir hataydı ama hayatımın en iyi seksiydi.

Kıkırdıyor. "Sen öyle diyorsan."

Asansörün acele etmesini dileyerek arkamı dönüyorum. Ofisim elli sekizinci katta. Yolculuk normalde bir milyon yıl gibi gelmese de, şu anda yavaş yavaş ölüyormuşum gibi hissediyorum.

"Bu şey daha hızlı hareket etmiyor mu?" müzik yardımcı olmuyor.

Bunun yılın en iyi zamanı olmasıyla ilgili bir şey yok.

Tatiller bana yalnız olduğumu hatırlatmaktan başka bir şey yapmıyor. Süslemelere her baktığımda, Troy'un Şükran Günü gecesi orada olmaktan, ışıkları dizmekten ne kadar hoşlanacağını hatırlamamaya çalışıyorum. Üç yıl önce Noel'de bana evlenme teklif etmişti.

Mükemmel bir evlenme teklifiydi. Dünyanın dört bir yanındaki kızların bayıldığı bir teklifti çünkü o kadar romantikti ki. Ve öyleydi de.

Oturma odamızda durmuş "Sessiz Gece" şarkısıyla dans ediyorduk ve ateş yanıyor, bana o mükemmel ışıltıyı veriyordu. Beni kollarının arasına aldığı anda, güzelce aydınlatılmış ağacımız odanın etrafına ışıltılı beyaz bir parıltı yayıyordu. Eğildi, dudaklarımdan öptü ve bana her Noel'i böyle geçirmek istediğini söyledi.

Sonra dizlerinin üzerine çöktü, yüzüğü çıkardı ve ben hıçkıra hıçkıra ağlayarak evet anlamında tekrar tekrar başımı salladım.

Noel Baba'nın gerçek olduğuna ve bana gelmiş geçmiş en iyi hediyeı getirdiğine inanıyordum.

Bir yıl sonra, beni artık sevmediğine karar verdiğinde, Noel Baba'nın bir sahtekar olduğunu ve şişman adamın kovulduğunu, diyet yaptığını ve sakalını kestiğini öğrendim.

Troy en sevdiğim bayramı mahvetti ve tabii ki neredeyse doğum günüm olduğu için yokmuş gibi davranamıyorum. Bu yüzden Noel sonsuza dek bir kutlama olacak. Blah.

"Patronun ofisine mi gidiyorsun?" Dean soruyor.

"Hayır, sen mi?"

"Evet, Kaliforniya'ya gideceğim için bugün bir toplantım var. Sunumu şimdi yapmanın daha iyi olacağını düşündüm."

Tabii, önce o gider, onları şaşkına çevirir, sonra da ben ıkarım. Asla olmaz. Her zaman yaptığı gibi sinsice bu hesaba girmesine izin vermeyeceğim.

Gelincik güçlü bir kelime. Zeki, kurnaz ve aslında içinde iyi, bu da ondan nefret etmek için bir neden daha.

Oh, ve yatakta *gerçekten* ok iyi.

Gerçekten çok iyi.

"Bu hiç adil değil-" Asansör çarparak durdu, bir aşağı bir yukarı sarsılarak beni neredeyse devrilmeye zorladı. Dean'in güçlü kolları etrafımı sarıp günün ikinci düşüşünü durdurmasaydı, muhtemelen dşecektim.

Işıklar titriyor ve sonra küçük acil durum ışığı yanıyor. Harika.

Bu tam da ihtiyacım olan şeydi.

Lanet olası tatiller.

"**A** İyi misin?" diye son beş dakika içinde ikinci kez soruyor. Derin bir nefes aldığımda kalbim adrenalinin ve biraz da burnuma dolan kolonyasının etkisiyle hızla çarpıyor. Kahretsin, neden bu kadar güzel kokmak zorunda?

"Evet, tekrar teşekkür ederim." Binadaki onca insan arasında bunun Dean'in önünde olmasından nefret ediyorum. Sürekli kalkmama yardım etmesi ve düşmeden önce beni yakalaması çok çelişkili. Troy'dan beri aklıma gelen ilk erkek o. Belki bana karşı bir şeyler hissediyordur diye düşünmüştüm ama sonra sanki bir hiçmişim gibi beni başından savdı.

Nasıl olur da kafamdaki iki kişi birden olabilir?

Nasıl oluyor da bir dakika önce bu kadar tatlı davranıp bir dakika sonra beni tamamen görmezden gelebiliyor?

Geçmişimi bilmiyormuş gibi davranmadı. Aslında, o gece bunun hakkında konuştuk. Ona eski sevgilim yüzünden bu tatilin ne kadar zor geçeceğini anlattım. İşten, hayattan, ikimizin de ayrılığından sonraki hayatlarımızdan bahsettik. Harikaydı ama sonra ben bir hiçmişim gibi davrandı.

Gerçi olmadan önce de böyle demiştik.

Kendimi, ikimizin de tam olarak böyle anlaştığına ve onun sadece sözünü tuttuğuna ikna etmeye çalışıyorum ama . . . Umarım.

Ertesi gün gülümseyerek ona kahve getirdim. Yanımdan geçip gitti ve o zamandan beri olanlar hakkında tek kelime etmedi.

Sonunda bir erkeğe karşı öfkeden başka bir şey hissetmeme izin vermem, ancak seksten sonra görmezden gelinmem benim için anlaşılmaz.

"Tabii ki." Gülümsüyor ve arama düğmesine basıyor. "Alo?" Diğer uçtaki bir adam cevap verir.

"Merhaba, ben Dean Pritchard ve mahsur kaldık, bizi götürebilir misiniz lütfen?"

"Evet, herkes iyi mi?"

Dean bana bakıyor. "Evet, Holly Brickman ve ben buradayız ama hareket etmiyoruz ve acil durum ışıkları açık."

Adam boğazını temizler. "Evet, farkındayız. Yoğun kar yağışı nedeniyle elektrik kesintisi oldu ve ne yazık ki bir trafo patlamış gibi görünüyor, tüm bloğu elektriksiz bıraktı. Jeneratör de arızalı, dün gece geç saatlerde test ettiğimizde bunu fark ettik, ama ikinizi de çıkarır çıkarmaz çıkaracağız. Tamam mı?"

"Ne kadar ?" Bağırıyorum. "Bilmem gerek!"

Dean bana baktı çünkü düğme açık değildi ve diğer hattaki adam beni tam olarak duyamıyordu. Sonra düğmeye bastı ve konuştu. "Sence bu ne kadar sürebilir?"

"Emin değilim efendim. Mümkün olduğunda size geri döneceğim. Sizi olabildiğince hızlı bir şekilde dışarı çıkarmaya çalışıyoruz."

"Harika," diye mırıldandım. "Lanet tatillerden neden nefret ettiğime eklenecek bir şey daha. Ve eski binalardan."

Dean başını sallar ve kaşları çatılır. "Tatillerden neden nefret ediyorsun? Kimse yılın bu zamanından nefret etmez."

"Bir sürü nedenim var. Kar. Noel Baba. Aptal adamlar. Elektrik kesintileri. Asansörlerin sıkışması. Liste gerçekten uzayıp gidiyor."

Takım elbise ceketini çıkarıyor ve tüm doğru yerleri saran dar gömleğini ortaya çıkarıyor. Kollarını kavrarken onun üzerimde hareket etmesinin nasıl bir his olduğunu hatırlamamaya çalışıyorum ama başaramıyorum. O gecenin anıları sel gibi akıyor. Viski, dudaklarının tadı ve birlikte geçirdiğimiz her anın ne kadar muhteşem olduğu.

"Noel Baba mı?" Dean soruyor. "Noel Baba'dan nefret mi ediyorsun?"

"Evet, o ve onun aptal listesi, görünüşe göre iki yıl önce yaramaz tarafına düşmüşüm. Benim hediyem terk edilmekti. Tatil ile ilgili her şey hakkındaki hislerimi gerçekten değiştirdi."

"Ahh." Başını sallıyor. "Evet, şimdi ."

Olay olduğunda, sessiz kaldığım bir şey değildi. İstesem de sessiz kalamazdım. Sürekli hıçkıra hıçkıra ağladım. Yemin ederim yanımda şöyle bir tabela taşımalıydım: Dikkat Islakken Kaygandır. Ağladığım gözyaşı miktarıyla, bir iz bıraktım. Ayrıca, şirketimin yarısı bugünden yedi gün sonraki düğüne davetliydi. Az önce terk edildim e-postasını göndermek çok eğlenceliydi.

"yüzünden yılın en sevdiğim zamanı değil." "Nişanlandığın o salak eski sevgilini mi kastediyorsun?"

"Lütfen . . . Onun hakkında konuşmak istemiyorum." Özellikle de onunla.

"Anlaşıldı." Beni dürttü. "Onu tekrar unutmama yardım edebilirim."

Gözlerimi deviriyorum. "Hayır, teşekkürler. Ayrıca, onu gerçekten hiç düşünmüyorum."

Seni düşünmekle çok meşgulüm.

"Bunu duyduğuma sevindim. Zaten senin için yeterince iyi değildi." Omuz silkiyor, ceketini ikiye katlıyor ve ceketinin yanında yere oturuyor. Oturmam için elini uzatırken konuşmuyor.

"Nedenmiş o?"

Dean boynunu kırar ve biraz rahatsız görünerek basit bir "Çünkü" der.

Gülüyorum ve kollarımı kavuşturuyorum. "Bu her şeyi açıklıyor." "Neden oturmuyorsun Holly? Bir süre burada kalabiliriz."

"Teşekkür ." Ceketin üzerine oturdum, külot giymediğim için ayak bileklerimi çaprazladım. "Biraz şirret davrandığım için özür dilerim. Troy bana böyle yapıyor."

"Olma. Ben de eski sevgilim hakkında konuşmaktan pek hoşlanmıyorum." Başımı salladım. "Evet, genellikle iyi bir konu değiller."

"Tamam, o zaman tarafsız bir yere geçelim. Kendimiz hakkında konuşabiliriz," diyor muzip bir ifadeyle. "Ya da sadece sessiz olabiliriz ..."

Bu öneri için olasılıklar olası olmadıkları kadar sonsuz. Ve Dean'le Tony hakkında konuşmak listede ne kadar alt sıralardaysa, onunla olanlar hakkında konuşmak daha da alt sıralardadır.

"Konuşmaya devam edebilir miyiz? Lütfen? Sadece yukarıda bahsedilen şeylerden bahsetmeyelim."

"Tamam o zaman, atışından ne haber, pratik yapmak ister misin?"

Gülüyorum. Ona sahamı anlatmamın imkanı yok. "Oraya gitmektense çivi yutmayı tercih ederim."

"Kendine güvenmediğin için mi?"

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Hayır, çünkü sana bir avantaj sağlamayı tercih etmiyorum."

Ya da yaptırmadığım ve bunu bilmesini istemediğim için.

"Avantaja ihtiyacım yok, bebeğim. Kıçını tekmelemeyi planlıyorum."

"Gerçekten mi? Sunumunu hazırlamak için koca bir günün vardı ve sen kazanacağını mı düşünüyorsun?"

Dean'in gözleri kısılır ve yaklaşır. "Noel'den nefret ediyorsun. Bütün bunlar tatillerin neden yılın en güzel zamanı olduğuyla ilgili. Kimlerin işe alınmaması gerektiğinin bir çeşit poster çocuğusun."

"Numara yapabilirim."

"Ahh, ama ben gerçek olanı biliyorum. Numara yapmadığın zaman enfes oluyorsun."

Alay ettim. "Bir iş görüşmesinde benim orgazmlarımdan söz edemezsin."

O derin kahkahasını atıyor ve bu kahkaha benim kızlık organlarıma dokunuyor. "Üzgünüm, dayanamadım. Bu hesabı neden istiyorsun ki? Noel Baba'nın atölyesinde yaşıyormuşsun ve onun sürtüğü imişsin gibi davranman gerekecek."

Bunu itiraf etmek beni çok aptal gibi gösterecek ama gerçek bu. "Tatilleri yeniden sevmek istiyorum. Ağacımı tekrar diktiğimde büyüüyü hatırlamak ve gülümsemek istiyorum. Düşündüm ki . . . Belki bunun yardımı olur diye düşündüm."

Dean'in eli benimkinin üzerinde duruyor. "Böyle hissetmek zorunda kalmamalıydın, Holls."

Başımı sallıyorum, onun önünde deliliğimi daha fazla ortaya dökmek istemiyorum. "Sıradaki konu."

", neden bana geçen hafta neden kaçtığını söylemiyorsun?"

Kaçınmak istediğim konular için bir fener gibi. "Tanrım Cringle! Mümkün olan en kötü konular yerine lanet olası havadan konuşamaz mıyız?"

"Cringle?"

Biliyorum. Ben bir . Annem kızdığında küfretmek yerine bunu söylerdi, o yüzden elimde değil. "Bu benim İsa versiyonum."

Gülümsemesi loş aydınlatıyor. "Çok sevimli."

Midem sıkışıyor ve başka tarafa bakıyorum. Bana sevimli mi diyor yoksa bu kelimenin sevimli olduğunu mu düşünüyor? Her iki durumda da, bunun bir önemi yok. Dean ve ben bir hiçiz ve bu hesap için savaşmak üzereyiz, herkesi tatillerin neşeden başka bir şey olmadığına inandıracağım çünkü ben bir profesyonelim.

"Sence başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz?"

"Konuşmak istiyorsan, ne hakkında konuşacağımızı ben seçerim. Az önce seksten bahsettin, seni bu hale getiren şeyin ne olduğunu öğrenmek istiyorum." Gözleri yeşilin en güzel tonunda.

"Konuşacak bir şey yok." Gerçekten, aptal, derin renkleriyle neredeyse hipnotize edicidirler.

"Katılmıyorum."

Saçımı kulağımın arkasına atıp iç geçiriyorum. "Ben kaçmadım. Geç olmuştu, açıkça düşünmüyorduk ve işleri garipleştirmek istemedim. Paltomu aldım ve arkama baktığımda ofisinizin kapısı kapalıydı ve ışıklar kapalıydı."

Dean yerinden düşen bir tutam saçımı itiyor ve başını sallıyor. "Seni bekliyordum, Holls. Kendi kendine konuştuğunu duydum."

Gözlerim şişti. "Ne?"

"Bunun bir hata olduğunu ve beni bir daha görmemeyi dilediğini söylediğini duydum."

Bundan sonra ne olacaksa olsun diye kendime söylediğim şeydi. "I . . ."

"Anlıyorum, korkmuştun."

Gözlerinin içine bakarken kalbim hızla çarpıyor.

"Neyin?" Daha yakına eğiliyor. "Benden."

Beni korkutuyor. Korkuyorum çünkü o etraftayken beynim açıkça çalışmayı durduruyor ve sonunda aptalca bir şey söyleyeceğim ya da kendimi daha büyük bir aptal durumuna düşüreceğim. Bir Noel'i/doğum gününü daha neyim var diye düşünerek korkuyorum. Bir kez daha yalnız kalacağımdan korkuyorum.

"Ne söylememi istiyorsun?"

"Başlangıç olarak gerçeği."

"Gerçek şu ki, seks yaptık ve sonra hiç aramadın."

Başını sallıyor. "Aramamı mı istedin?"

Ne istediğimi bilmiyorum. "Hayır. Evet. Sadece ... bunu yapmayalım, tamam mı?"

"Aramamamın bir nedeni var. Düşündüğünün aksine Holly, ben bir pislik değilim."

"İşle ilgili olarak, sen ..." "Tamam, belki o konuda."

İç çekiyorum, bu biraz güldürüyor, o da öyle yapıyor. İş söz konusu olduğunda Dean'in acımasız olduğunu hepimiz biliyoruz. En alttan başladı ve yükselmek için savaştı. Proje müdürünün Phoenix ofisine geçmesiyle birlikte burada çok büyük bir terfi söz konusu olacak. İsim levhası ofis kapısına asılmış bile olabilir.

"Kaliforniya'ya ne için gidiyorsun?" Seks ve aramaların olmaması dışında herhangi bir şey hakkında konuşabileceğimizi umarak soruyorum.

Derin bir nefes alıyor. "Ailem orada yaşıyor ve tatil için eve gideceğim, sonrasında da bir süre kalacağım."

"Ne demek bir süre?"

Dean başının arkasını ovuşturuyor. "Annem eve yakın bir yerde kalmam için bana yalvarıyor. Sanırım beni özlüyor ya da öyle bir şey." Gülüyor. "Ben de belki dışarıda ne var ne yok diye bakarım ve biraz röportaj yaparım diye düşündüm. Bilemiyorum. Buradaki terfiye de bağlı ..."

Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve içimden ağlamak geliyor. Gitmesini istemiyorum, bu aptalca ve korkutucu. Acaba soğuk hava beynime bir şey mi yapıyor? Aralık ayıyla ilgili nefret ettiğim şeyler listesine bir madde daha ekleyebilir.

"Oh." Tek çıkarabildiğim bu.

"Oh" mu?

"Sanırım Chicago'dan ayrılmayı düşünmene bile şaşırdım. Özellikle de buranın altın çocuğu gibi görüldüğün için. Daha ortaya çıkmadı bile-

Hepimiz terfi alacağını biliyorken oraya transfer olman ya da şirketten ayrılman beni şaşırttı."

Dean başını sallar. "Tüm bu teklifler için sürekli sana başvuruyorlar. İkimiz de terfinin senin olduğunu biliyoruz."

Başımı geriye atıyorum. Delirmiş. "Lütfen, teklif verdiğin her müşteriyi kazanıyorsun. Bu yüzden hepimiz senden nefret ediyoruz."

"Sen de mi dahilsin?" diye sordu, dudaklarındaki sırıtmayı engellemek için mücadele ettiği belliydi.

Keşke bilseydim. Keşke bu kadar yakışıklı olmasaydı. Keşke her gece rüyamda onu görmeseydim ve özgüvenini bu kadar çekici bulmasaydım. Ona karşı beslediğim duyguların sönmesi için her şeyimi verirdim. Bu her şeyi kolaylaştırırdı.

"Bilmek istemez miydiniz?"

"İsterdim aslında."

"Şey, çok kötü."

Göğsünü tutuyor. "Beni yaraladın, hem de Noel zamanı?" "Lütfen. Sen gayet iyisin. İş meselesine dönelim."

"Kesin bir şey yok, sadece bir olasılık. Ben sadece ailemin gönlünü alıyorum."

Bunu anlıyorum. Annem zorba deli. Dün gece bana geldi ve hayatımı nasıl toparlamam gerektiğini anlattı. Neredeyse iki yıl oldu ve bir sürü kediyle yalnız öleceğimden endişeleniyor.

"Ne olursa olsun, taşınmanız gerektiği anlamına gelse bile, umarım olmasını istediğiniz şey olur."

Dean onun diğer elini tutuyor ve parmaklarımızı birleştiriyor. "sana umarım bir şey bulamam dersem?"

"Bunu neden söyledin?"

Başparmağı elimin üstünü sıyrıyor. "Çünkü burada birinden hoşlanıyorum."

Gözlerimiz buluşuyor ve kalbim hızla çarpmaya başlıyor. "Öyle mi? Kimi?" Ağzından benim adımın çıkmasını umarak soruyorum.

Ugh. Bunu istememeliydim ama geçen gece içimde bir şeyler değişti.

"Bilmek istemez miydin?" Sözlerimi yüzüme fırlatırken sonunda sırtıtmasına izin veriyor.

"Tam bir pisliksin. Belki de gerçekten bilmek istemiyorum. Belki de istiyorum. Belki de kimden hoşlandığın umurumda değil çünkü umurunda olsaydı bana söylerdin," diye karşı çıkıyorum.

Dean dönüyor, gözleri benimkilerle buluşuyor ve bu sefer lafı dolandırmıyor. "Senden hoşlanıyorum Holly. Senden hoşlanıyorum ve geçen gece rastgele bir sarhoş kaçamağı değildi."

Görüşümü bulandırmaya başlayan duygu sisini temizlemek için başımı sallıyorum. Eğer benden hoşlansaydı, arardı. Asansörde mahsur kaldığımız için kendini bunu söylemeye zorlamak yerine bana haber vermek için bir şeyler yapardı. Muhtemelen sadece bu asansörde sıkışıp kaldığımız *için* söylemiştir.

Yine de kalbim çarpmaya başladı. "Asansörde mahsur kaldık diye güzel şeyler söylemek zorunda değilsin. Ben büyük bir kıyım. Bir gecelik ilişkiyi ya da adına her ne diyorsak onu kaldırabilirim."

"Bunu bu sebeplerden herhangi biri için söylemiyorum. Ciddi için söylüyorum. Seni aramak istemediğimden değil, seni aramamı istemediğini bildiğimden. Bunun bir hata olduğunu söylediğini duydum. Sonra birlikte yattığımızın ertesi günü, sana karşı atış yaptığımı öğrendim ve bundan nasıl kurtulacağımızdan tam olarak emin değildim. En çok da aramak istedim. Seni tekrar görmeyi o kadar çok istedim ki."

Neden içimi yapış yapış hissettiriyor? Neden ona saldırmak ve onu öpmek istiyorum? Tek istediğinin bu iş olduğunu bildiğim halde neden bu hislerimi bastıramıyorum?

Çünkü ben deliyim, işte bu yüzden.

Ayağa kalkıyorum, kaldıraca ve mesafeye ihtiyacım var. Asansörde mahsur kaldığımda gidecek bir yerim olduğundan değil ama yine de.

Dean'e bakıyorum, söylediklerinin doğru olup olmadığını merak ediyorum. "Dean . . ." "Hayır, söylediklerimi yalanmış gibi göstermeye çalışacak bir şey söyleme."

"Neden tatiller erkeklerle ilgili bu kadar çok kafa karışıklığı ve acıya yol açıyor?" Mırıldanıyorum.

Eskiden Noel'i çok severdim. Gerçekten de en büyüğü zamanlardı, ancak kötü anılar her zaman beni ele geçiriyor ve eskiden hissettiğim neşeyi yok ediyor. O korkunç anıya karşılık binlerce iyi anı var, ama biliyorum ki beni terk ettiğinde ne kadar acı çektiğimi gerçekten hatırlayacağım. Bu yıl muhtemelen gittiği zamandan daha fazla acı veriyor. Bu Noel arifesi benim düğün günüm olacaktı. Bu bayramda düğün pastası yerine bir doğum günü pastası daha yiyeceğim.

Tavana bakıyorum. "Cidden, saklanabilmem için şu lanet elektriği açabilirler mi? İlişkiler söz konusu olduğunda tamamen umutsuz vakayım."

Dean ayağa kalkıyor, beni sıkıştırıyor, her şeyi hissettiriyor çünkü ondan kaçamıyorum. Gözüme düşen sarı saçlarımdan bir parçayı itiyor. "Senin için hâlâ umut var Holly."

Başımı çeviriyorum ve dudağımı ısırıyorum. " sanmıyorum."

tutuyor, böylece ona bakmak zorunda kalıyorum. Dean'gözleri gergin ve yüzeyin altında yatan bir korku katmanı var. "Umutsuz değilsin. Senin ne kadar harika olduğunu görmeyen, seni hak etmeyen bir adamla birlikteydin. Etrafında ya da önünde neler olduğunu görmüyorsun."

Bunları söyleyerek ne yaptığımı bilmiyorum.

Belki de mavi gözleri içindir.

ve ben onları tekrar aydınlatmak istiyorum. O hayatımda gördüğüm en güzel kadın. Neredeyse onunla tanıştığım günden beri, başka biriyle birlikte olduğunu ve ona sahip olamayacağımı bile bile ona karşı bir şeyler hissetmekle mücadele ettim.

Sonra o sik kafalı nişanlısı onu terk edince bir parti verdim.

Ondan nefret ediyordum. Onu asla hak etmeyen bir aletti.

Adam onu terk ettikten sonra, zamana ihtiyacı vardı. Mücadele ederken çektiği acı çok belirgindi.

Onu güldürmeye, gülümsetmeye, onu unutturmaya çalıştığım zamanlar oldu ve son birkaç aydır bunu başardı.

Yeni bir vitamin türü içeceğin tanıtımı için çalışmaya başladık. Ofiste paket servisle geçen uzun geceler, ona daha fazla aşık olmamayı imkansız hale getirdi.

Uzun süre sadece şehvetmiş gibi davrandım ama artık bunu yapamam. Artık ona sahip olduğuma göre, onu bir daha asla bırakmak istemiyorum.

"Anlamıyorum..."

Elim kalkıyor, hafifçe yanağına dokunuyorum. "Neyi anlamıyorsun?"

Bir adım daha geri çekilmeye çalışıyor ama gidecek bir yer yok. "Bu! Bize. Kaliforniya'ya giderken ve başka bir iş bulup bulamayacağından ya da geri dönüp dönmeyeceğinden emin değilken neden tüm bunları söyledin? Bana Noel'den nefret etmem için bir sebep daha mı vermek istiyorsun?"

Yapmak istediğim son şey onu daha fazla incitmek. Eve gitmekten kurtulmaya çalıştım. Bu hafta onunla konuşmayı, onu görmeyi ve geçen gecenin bir hata olduğunu düşünmediğimi açıklamayı planladım. Tüm amacım onun Noel'ini özel kılmaktı. Onu gerçek bir randevuya çıkarmak, ona boktan olanın tatil olmadığını, birlikte olduğu sık kafalı olduğunu göstermekti.

"Hayır. Niyetim kesinlikle bu değil."

Eli göğsüme bastırıyor ama hareket etmiyorum. Nasıl hissettiğimi öğrenmeden gitmesine izin veremem. "O zaman ne yapmaya çalışıyorsun?"

"Görmeni sağlamaya çalışıyorum." "Neyi görmeye?"

Ona kelimelerle cevap vermek yerine, onu öpüyorum. Ağzım onunkine karşı sertleşiyor ve donup kalıyor. Holly'yi öpmek yeniden üye olduğum her şey ve daha fazlası. Beni itmeye çalışan eli şimdi gömleğimi kavırıyor. O da beni öperken dudakları sertten yumuşağa dönüyor.

Yine de kendisiyle savaştığını hissediyorum. Geçen hafta birlikte olduğumuzda, tamamen sınır tanımıyordu. Kendini bıraktı ve Tanrım, bu çok güzeldi.

"Düşünmeyi bırak," diyorum. Dudaklarımız sadece sürtünüyor. "Kafandaki bu çılgın şeyleri gerçeğe dönüştürmeye çalışmayı bırak. Kendini geri çekmeyi bırak."

"Konuşmayı kes," diye karşı çıkıyor.

Eli başımın arkasına dolanıyor ve bu sefer beni öpüyor.

Avuçlarım ince bedeninde geziniyor, tenini hissetmek istiyor ama onu incitmeyeceğime güvenmediğini biliyorum. İnandığı gibi biri olmadığımı görmesini istiyorum.

Öpüşmeyi keser ve nefesini sakinleştirmeye çalışır.

Mavi gözleri tutku ve çelişkiyle dolu. Parmaklarımı yanağında gezdiriyorum ve o gülümsüyor.

"Bu asansörde seni öpmeyi kaç kez hayal ettiğim hakkında bir fikrin var mı?"

"Öyle mi?"

Pembenin en güzel tonu yanaklarını boyuyor. "Senden bir süredir hoşlanıyorum ama Dean, birlikte çalışıyoruz ve bu Kaliforniya olayı ..."

"Geri döneceğim," diye yemin ediyorum. "Eğer bana bir şans olduğunu söylersen, geri döneceğim."

T Kalbimin çarpma o kadar yüksek ki duyabildiğinden eminim. "Bir daha fazlası var."

Bunu söylediğime inanamıyorum ama hissettiklerimle savaşmaktan yoruldum.

Ona değer veriyorum ve başka bir şey söyleyerek kendimi kandırıyordum. O tatlı, şefkatli ve eğer giderse, sonsuza dek merak ederim.

Dean şimdiye kadar birlikte olduğum herkesin tam tersi ve bence bu iyi bir şey.

"Var mı?"

Bilmeden gidemez, çünkü geri gelmesini istiyorum. Bu bir daha asla hesap alamayacağım anlamına gelse bile. Belki o kadar değil ama yine de.

Ona kalbimden geçen her şeyi söylerken nefesim kesiliyor. "Sana değer veriyorum Dean. Uzun zamandır. Kulak misafiri olduğun şeyi biliyorum ama hiçbirisi doğru değildi. Sadece yılın bu zamanlarında kötü şeyler olduğu ve kendimi korumak istediğim için söyledim. Birlikte olabileceğimize inanmak istedim ama sonra her şey çok korkutucu geldi."

Ona doğrularımı söylüyorum çünkü ona güveniyorum. Bana hiç yalan söylemedi ve beni gülümsetmek için her zaman elinden geleni yaptı.

Kırıldığı zamanlarda Dean bir şekilde kalkıp işe gelmemi biraz daha az acı verici hale getiriyordu. Beni hiç zorlamadı ama artık geri dönüşü yok.

"Sana Noel'i yeniden sevdireceğim, Holls. Sana Noel Baba'nın, karın, müziğin ve her şeyin neşe dolu olduğunu göstereceğim."

Başımı iki yana sallayarak hem ona hayır diyorum hem de bu iddiayı kendime yalanlıyorum. "Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?"

Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ben de bedenimi onunkine doğru itiyorum. "Sana bu şekilde bir araya geldiğimizi hatırlatarak. Çünkü o aptal kar fırtınası yılın Noel Baba'nın geldiği zamanında elektrikleri kesmeseydi ve o gece ofisimizde müzik çalmasaydı, neşemiz olmazdı. Sonunda aramızdaki bu duyguların gerçekten yaşanmakta olduğunu düşünmeyi bırakmayacaktık."

Dudaklarım yukarı kalkıyor ve ensesindeki saçlarla oynuyorum. "Bence bu yazın da olabilirdi."

Dean omuz silkerek başını sallıyor. "Belki ama bence havada öyle sihirli bir şey var ki hepimiz önümüze çıkanı kabul etmekten kendimizi alamıyoruz."

Ben daha tek kelime edemediğim asansör sarsılıyor ve hareket ediyoruz. Uzaklaşmaya çalışıyorum ama Dean beni sıkıca tutuyor. Sonra kapı açılıyor ve orada duran üç kişi birbirimizin kollarındaki ikimize bakıyor.

"Görünüşe göre gayet iyi gidiyorsunuz," diyor yaşlı bir beyefendi ve ardından alçak sesle kıkırdıyor.

Dean geri çekilip yerden ceketini alırken, "Evet, sanırım öyle," der.

Uzun zamandır ilk kez, sanırım ben de öyleyim. Bir saatimi böyle geçirmek istememiş olabilirim ama hayatımın en güzel saati oldu.

Elini uzattı, ben de .

"Siz ikiniz öpüşmelisiniz," diyor yaşlı adam ve nihayet ona bakabiliyorum.

Beyaz sakallı, ağır bir adam. Tıpkı . . . Noel Baba'ya benziyor. Gözlerinde sanki asansörde yaptığımız şeyin tam olarak bu olduğunu biliyormuş gibi bir parıltı var.

"Ne?" Dedim.

Asansör kapısının hemen dışındaki tavanı işaret ediyor. "Ökseotu."

"Oh."

"Kötü şans getirir," diyor Noel Baba'ya benzeyen adam. "Ayrıca, bugün tatil. İnanırsan neler olabileceğini asla bilemezsin. Sen inanıyor musun, Holly?"

Dean'e bakıyorum ve gülümsüyorum. "Evet, öyle. Gerçekten yılın en güzel zamanı."

Dean sırtlıyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor, bana eğer inanırsan tatillerde her şeyin olabileceğini hatırlatıyor.

DAHA ÖNCE "SON" OLAN ŞEY ...

Bir Tatil Asansörü'nün bu kısa hikayesini okuduğunuz için TEŞEKKÜRLER. Passionflix'in filmini izledikten sonra Dean ve Holly'yi yazmayı ne kadar çok sevdiğimi yeniden fark ettim ve daha fazlasını vermem gerektiğini biliyordum. Kendi sorularımın yanıtlarını ve nereye gittiklerini görmek istedim. Peki Dean Holly'ye yılın bu zamanının en iyisi olduğunu gösterdi mi? Okuyun ve öğrenin.

~İKİ YIL SONRA~

"Dean! Lütfen bana yardım eder misiniz?" Taburenin üzerindeki oldukça tehlikeli yerimden bağıyorum.

Gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde oturma odasına koşuyor. "Ne yapıyorsun?" Taburenin iki ayağı üzerinde sallanmasını engellemek için uzanırken söylediğini duyuyorum.

"Melek yamuktu," diye açıklıyorum sanki çok açık olması gerekiyormuş gibi. "Ne olursa olsun, oraya tırmanmamalısın." Gözlerimi deviriyorum.

"Sorun değil." "Peki ya düşersen?"

Aşağı iniyorum, elim yanağına dokunuyor. "Beni yakalarsın." öfke biraz sönüyor. "Düştüğünü bilmeseydim düşmezdim."

"İnancım var."

Son birkaç ay çılgınca geçti. Evet, tatiller ajansta çok yoğun geçiyor ama ikimizin de terfi almasıyla birlikte

Farklı departmanlarda çalıştığımız için çalışma saatlerimiz çok saçmaydı ve birbirimizi görecektik zaman bulmakta zorlanıyorduk.

Dean yeni departmana terfi etti ve patronum işten ayrıldıktan sonra onun yerini bana verdiler. Bu bizim daha kolay çıkmamızı sağladı ve insanlar çok daha az soru sordu.

İşyerindeki herkesin bizi kaçınılmaz bir sonuç olarak gördüğünden bahsetmiyorum bile. Görünüşe göre, pek kurnaz değildik.

"Seni özledim," diyor kollarını bana sararken.

Kravatını gevşeterek, "Aldığımız yeni müşterilerle işler çok zorlaştı," diyorum. "Yeni işe aldığınız kişiyle her şeyi hallettiniz mi?"

İnliyor. "Yakınından bile geçmiyor. Hırslı, ki bu harika bir şey, ama pervasız."

"Onu ," diye ona güvence veriyorum.

"Ev sahibinin kızı olmasaydı çok daha kolay olurdu."

Sırıtarak elimi göğsüne vuruyorum. "Evet, bu senin için berbat bir şey."

Dean bana kısa bir öpücük vermeden önce gülüyor. "Yine de meşgul olmamız iyi bir şey."

"Biliyorum, ama yeni yıldan sonra bir erteleme alacağız, değil mi?" Derin bir iç çekti. "Bundan şüpheliyim."

"Neden?"

"Çünkü yeni bir hesap daha aldım ve muhtemelen yeni yıldan önce biraz seyahat etmem gerekecek."

"Yılbaşı gecesini kaçırarak mısın?"

"Umarım olmaz, ama Tokyo'ya uçmak zorunda kalırsam, başka seçeneğim olmayabilir."

Bunun için üzülmemeye çalışıyorum ama üzülüyorum. Onunla birlikte olmak bana çok fazla neşe getirdi. Bana sözler verdi ve her birini tuttu. Onu çok seviyorum ve bencilce, onunla birlikte olmak istiyorum.

Ancak bizi bir araya getiren şey kariyerlerimizdi ve bunun onun için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Seyahat etmek zorunda olan ben olsaydım, onun beni anlamasını isterdim.

"Bunu ," diye söz veriyorum.

Bana tatlı bir öpücük veriyor. "İşte bu yüzden seni seviyorum." "Oh? Bu *tek* sebep yüzünden mi?" Alaycı bir şekilde söylüyorum.

"Bu ve birçoğu."

Gülüyorum. "Şey, ben oldukça muhteşemim." "Öylesin."

"Şimdi, yarın ailelerimiz gelmeden önce şu ağacı tamamen süsleyelim."

Noel'le ilgili bir şeyler yapmak için neredeyse hiç zamanımız olmadı. Dün gece, Noel'den üç gün önce, gidip bir ağaç bulduk ve üzerine birkaç ışık attık. Şimdi de her şeyin berbat görünmemesi için elimizden geleni yapıyoruz çünkü bu yıl Noel yemeğine ev sahipliği yapmak gibi parlak bir fikrim var.

Sanki annesini tekrar göreceğim için zaten stresli değilmişim gibi.

Aptallığımdan pişmanlık duyarak inliyorum. "Ne?" diye sordu.

"Ben sadece ... ya annen hala benden hoşlanmıyorsa?"

Dean'in kaşları çatılır. "Sen neden bahsediyorsun? O seni seviyor."

"Birlikte yaşamaya başlamadan önce beni seviyordu. Bunun sadece bir kaçamak olduğunu ve senin burada kalmak yerine Kaliforniya'ya geri döneceğini düşündüğünde de beni seviyordu."

Kayti Pritchard gelmiş geçmiş en tatlı, en geleneksel anne.

Birlikte olduğumuz ilk yıl Noel için onunla Kaliforniya'ya uçtuğumda, bu onun için bir şoktu, ama mutlu görünüyordu

benimle tanışmak için. Sanırım Dean ailesine benden bahsetmiş, bu da beni gülümsetti.

Ancak bizi gece yarısı mutfakta öpüşürken yakaladığında hiç mutlu olmadı. Ondan sonrası biraz sarsıntılı geçti ama ilerleme kaydediyorduk. Sonra ikiyle ikiyi bir araya getirdi ve geçen yıl Noel'den hemen sonra birlikte yaşamaya başladığımızı fark etti.

İki ay boyunca Dean yatak odasına gitti ve o çağırmadan önce onun dairesine taşındığıma dair herhangi bir kanıt sakladı. Günah içinde yaşamamak için evlenmemiz gerektiğine ve bunun çok erken olduğuna dair tüm nedenleri dinleyerek üç saat geçirdik. Dean'ın kendisini evliliğe sakladığı yanılgısı içinde yaşadığından oldukça eminim.

"Söz veriyorum, artık seninle hiçbir sorunu yok." Ona inanmıyorum.

"Ve hala o buradayken misafir odasında uyumamı mı istiyorsun?" Meydan okuyorum.

Gülüyor. "Hayır, o bir şakaydı."

"Evet, doğru."

"Burası bizim evimiz Holly. Birlikte bir hayat kurduğumuz yer. Seni seviyorum ve annem ne derse desin bu değişmeyecek. Şimdi anneler, akşam yemeği ya da iş hakkında konuşmayalım ve bunun yerine sahip olduğumuz zamanın tadını çıkaralım."

Derin bir iç çekiyorum ve kollarımı ortasına doluyorum. "Ailelerimiz gelmeden önce sahip olduğumuz zamanla gerçekten ne yapmak istediğimi biliyorum."

"O da ne?"

Parmak uçlarımda yükselip ellerimi omurgasında gezdiriyorum. "Öncelikle, bence fazla giyinmişiz."

Gözleri yumuşuyor ve etrafımızdaki hava değişiyor. "Sanırım bu düzeltilebilir."

"İkincisi, bence çok fazla dokunuş olacak ... ama nereden başlayacağız ..."

Dean , beni kollarının arasına alıyor ve sonra ağzı benimkinin üzerinde, bu da beni detaylandırmak zorunda bırakmıyor.

Bu kadını seviyorum. Hayatıma giren, etrafındaki her şeyi yok eden bu çılgın, heyecan verici, çıldırtıcı kadını.

Onu odamıza taşıyorum ve tanrıça gibi yatağa yatırıyorum. Bazı günler ona bakıyorum ve hangi tanrıyı onunla yolumu kesiştirecek kadar mutlu ettiğimi merak ediyorum. Onunla geçirdiğim iki yıl bana aşk ve hayat hakkında çok şey öğretti.

Holly'nin üzerinde bir çift tayt ve omzundan sarkan büyük yeşil bir kazak var ve hiç bu kadar güzel görünmemişti. Gömleğimin düğmelerini açmaya başlarken ona "Kıyafetlerle ilgili bir şey söylemiştin," diye hatırlatıyorum.

Oturup üstünü çıkarıyor ve boynuna asılı beyaz dantelli sütyenini gösteriyor. Danteli icat eden kişi tam bir dâhiymiş. Burada duruyorum, elim bir düşmenin üzerinde asılı, nasıl hareket edeceğimi unutuyorum.

". "

"Hâlâ giyiniksin." Holly ayağa kalkıyor, parmakları benimkilerin bitiremediğini bitiriyor. Gömleğimi her çekişinde kalbimde bir şeyler hissediyorum. Asla birlikte olmamalıydık ama kader devreye girdi ve bize ikinci bir şans verdi.

Boşa harcamayacağıma yemin ettiğim bir şey. Holly'nin ettiğim tüm duaların karşılığı olduğuna hiç şüphem yok. O benim ruhumun diğer yarısı ve hayatımın geri kalanını onun beni mutlu ettiği kadar ben de onu mutlu ederek geçirmek istiyorum.

Bu Noel onun asla unutamayacağı bir Noel olacak.

Saçlarını yüzünden geriye doğru itiyorum, başparmağım yanağını sıyrıyor. "Seni nasıl yakalayabildim ki?"

Gülümsüyor. "Ben de aynı şeyi merak ediyorum. Eğer o fırtına olmasaydı, birbirimize sahip olur muyduk?"

"Ben de öyle düşünmek istiyorum."

Holly burnu benimkine değecek şekilde ayağa kalkıyor. "Sanırım birbirimiz yaratılmışız."

Göğsünü avuçluyorum ve dudaklarımı boynuna götürüyorum. Bunu sayısız kez yapmış olmamızın bir önemi yok. Onunla geçirdiğim her an özel.

Gömleğimi iterek çıkarıyor, elleri göğsümde geziniyor. "Seni seviyorum."

"Seni seviyorum," diye ona güvence veriyorum. "Hem de çok."

Aynı anda hareket ediyoruz, dudaklarımızı birleştiriyoruz, kendimizi titreşen arzuya teslim ediyoruz. Taytını indiriyorum, o da pantolonumun düğmelerini açmadan önce taytını tekmeleyerek çıkarıyor.

Yatağa uzanışını izlerken bir an için sahip olduğum şansın değerini anlıyorum. Ona Noel'i tekrar sevdireceğime söz verdim ve yılın her günü ona mutluluk vermek için çok çalıştım, ama bu Noel'de her şeyi yapacağım.

Önce boynunu, sonra göğsünü öpüyorum ve meme uçlarını onun sevdiği şekilde emiyorum. Ben aşağı inerken parmakları saçlarımı kavırıyor. Bacaklarını iterek açıyorum, uyluğunun iç kısmındaki deriyi sıyrıyorum.

"Dean," diye inliyor.

Dilim dışarı fırlıyor, klitorisine zar zor dokunuyor ve saçlarımı sıkıca kavrayıp beni istediği yere çekiyor.

Yalıyorum, emiyorum ve dudaklarından çıkan her sesin tadını çıkarıyorum. Holly kalçalarını kaldırıyor ve ben onu ağzımla sikmeye başlıyorum, onu daha da yaklaşıtıyorum. Aşağı uzanıyorum ve elimi sikimin etrafına sarıyorum, dilimle birlikte hareket ediyorum.

Holly patlıyor, çığlıkları odayı dolduruyor ve sonra ona yaklaşmam için beni tırmalıyor.

"Lütfen Dean, sana ihtiyacım var," diye yalvarıyor.

Sesini seviyorum, bana bu kadar muhtaç olmasını. Yukarı tırmanıyorum, kendimi tam olmak istediğim yere hizalıyorum. Bakışlarımız buluşuyor ve kahverengi gözlerinde arzu yüzüyor, ama aynı zamanda aşk da var. O kadar büyük bir sevgi ki, ayakta olsaydım dizlerimin üstüne çökerdim.

Söylemek istediğim kelimeler dudaklarımda geziniyor ama bir planım var ve bu plan onunla sevişmeden önce söylememi içermiyor.

Beni incelerken elleri yüzümü kavırıyor. "Ne oldu?"

"Sen."

"Ben de aynı şekilde hissediyorum."

Bacaklarını biraz daha ayırıyor ve kayarak içine girmem için beni zorluyor. "Sen benimsin, Holly."

"Her zaman."

İçine gömülüyorum, vücudunun sıcaklığı beni bir battaniye gibi sarıyor. Beni kavrarken inliyorum ve sonra onunla sevişiyorum, ona sahip olduğum her şeyi veriyorum.

"ÇILDIRIYORUM." Holly terminal çıkışında volta atıyor, sanki gergin enerjisini atabilecekmiş gibi ellerini sallıyor. Gülümsememeye çalışıyorum ama o kadar tatlı ki. Bir sunumdan önce yaptığı şey bu ve farklı departmanlarda olduğumuz için artık onun bu yönünü hiç göremiyorum.

"Sakin ol," diyorum onu göğsüme çekerek. "Her şey yoluna girecek." "Ailenin beni sevmesini istiyorum."

"Ve yapıyorlar."

Bana şüpheli bir yan bakış atıyor ve sonra benden uzaklaşıyor. "Oraya gitmeliydik."

"Holly, dur, her şey girecek. Annem senden hoşlanıyor ve seni daha yakından tanıdıktan sonra daha da çok hoşlanacak. Sadece derin nefes al."

Bu Noel için büyük planlarım var. Her şey hazır, sadece ailelerimizin buraya gelmesi ve sürprizin sorunsuz bir şekilde gerçekleşmesi için üzerlerine düşeni yapmaları gerekiyor.

Telefonum çalıyor.

Anne: iniyoruz.

Ben: Holly ve ben burada seni bekliyoruz.

Anne: Seni görmek için sabırsızlanıyorum.

İkinizi de söylememesini ÖZLEMİYORUM. Ben tek çocuğum ve babamı kaybettikten sonra biraz aşırı korumacı oldu. Sanırım üniversiteden sonra Kaliforniya'ya geri döneceğime inanıyordu, beni Northwestern'e gitmeye teşvik eden kişinin kendisi olduğunu unutarak, şehre ve işime aşık oldum.

Holly'nin elini tutuyorum, insanlar güvenlik masasının önünden geçerek çıkarken ayakta duruyorum. "Söz veriyorum, bu Noel mükemmel olacak."

Holly iç çekerek bana sıcak bir gülümseme verdi. "Zaten öyle."

Eğilip dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. "Sadece kendin ol, tatlım.

Size karşı koyabilecek kimse yok."

O mavi gözlere bakarken, birinin boğazını temizlediğini duyuyorum.

İkimizin de başı döndü. "Anne!"

"Dean, benim tatlı oğlum!"

Otuz dört yaşında ve yetişkin bir adam olmam umurumda değil, annem beni kucaklamak için çektiğinde, her şey mümkünmüş gibi geliyor. Son birkaç haftadır üzerinde kafa yordüğüm tüm planlar ve hatta annemin gelmesinin yarattığı stres bile yok oluyor.

Her şey girecek. İyi olmak zorunda.

Annem beni bırakıyor ve Holly'ye gülümsüyor. "Seni görmek çok güzel," diyor.

Sanki bir balonun içinde tutulan tüm hava serbest kalıyor ve Holly anneme sarılıyor. "Umarım uçuşunuz iyi geçmiştir."

". Uzun ve gerçekten beni yükseltmene gerek yoktu." Annem yanağımı okşadı. "Ama çok tatlıydı."

"Holly'nin fikriydi."

Ona döner. "Teşekkür ederim canım. Dean'in onunla ilgilenecek birinin olması harika."

Onunla tartışmak istiyorum ama sonra telefonum çalıyor. "Ofisten arıyorlar, buna bakmam lazım," diyorum izin almadan önce.

"Selam, Misty."

"Hey, Dean, rahatsız ettiğim için üzgünüm. . . Önümüzdeki dört gün izinli olduğumu biliyorum ama büyük bir sorunumuz var."

Benim asistan olmazdı. Ara Eğer o değildi bir şey Ciddi. "Neler oluyor?"

Müşteriyle ilgili tüm gerçekleri ve yürümeye nasıl hazırlandıklarını . İşten çıkmadan önce her şeyi hazırlamıştım.

Cuma günü.

"Nasıl bu kadar kötü oldu?" diye sordum.

"Görünüşe göre müşteri en başından beri bu işe pek sıcak bakmamış. Matthew onları mutlu etmeye çalışıyor ama . . . Sanırım bizimle tüm bağlarını koparmalarına birkaç saat kaldı. I . . ."

Anneme ve Holly'ye baktım. "Kırk dakika içinde ofiste olacağım. Kimse bir şeye dokunmasın."

Ve bununla birlikte, geçtiğini sandığım tüm stres tekrar geri geldi.

"T

"Daire çok güzel görünüyor," diyor Dean'in annesi etrafta dolaşırken. "Peki senin odan hangisi?"

Döndüğünde onu öldüreceğim. "Bavulunu boşaltmak ister misin?" Sorusundan kaçınmayı umarak soruyorum.

"Hayır, hayır, değil. Dean'in ne zaman döneceğini biliyor musun?"

Başımı sallıyorum. Çok uzun üç saat oldu. İlk başta iyiydi, eve geldik, çantalarını boş odaya koyduk ve sonra görünüşe göre kaçırdığım erzaklar için markete . Yarınki akşam yemeğimiz için gerekenlerin çoğunu aldığımı düşünürken, Bayan Pritchard ailesinin her yıl yediği ve bana söylemediği birkaç özel yemek yapmak istedi.

Sonra annesini aradık, bu gece geç saatlere kadar gelmeyecekti ama bu telefon görüşmesi bana Dean'in dönmesini sabırsızlıkla beklediğim sadece yirmi dakika kazandırdı.

Yine de, ağaca birkaç süs eklemeyi bitirmiştik, biraz daha şenlikli görünmesini sağlayacağını düşündüğü son dokunuşlar ve ... hala Dean yoktu.

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "Ona mesaj atarım."

Parmaklarım elimden bırakmadığım telefonumun üzerinde uçuşuyor ve çılgınca bir mesaj gönderiyorum.

Bebegim, ?

Telefona devam ediyorum, cevap vermesini istiyorum. Gülümseyerek ona bakıyorum. "Muhtemelen müşteriyle ilgileniyordur."

Başını sallıyor. "Bunu çok yapar mı?" "Ne demek istiyorsun?"

"Yani iş için sık sık ortadan kayboluyor mu?"

"İkimiz de çok meşgulüz ve bunu anlıyorum," diye onu rahatlatıyorum.

"O hep böyleydi." Gülümsemesi gözlerine ulaşıyor. "Çocukken odasında, her kelimesi mükemmel olmak zorundaymış gibi kâğıtlarını mükemmelleştirirdi. Tam istediği gibi olana kadar asla bırakamazdı."

Bayan Pritchard kanepeye oturuyor ve yanındaki minderi okşuyor. Yanına doğru ilerledim, sinirlerim biraz yatışmaya başlamıştı. Böyle bir şeyi yapabilirdim. "Hâlâ öyle. Kaç gece onun parmaklarının klavyeye vuruşunu duyarak uyandığımı anlatamam. Şirkette bu kadar başarılı olmasının nedeni de bu."

"Onunla çok gurur duyuyorum." "Ben de gurur duyuyorum."

Burada bir akrabalık paylaşıyoruz. "Oğlumu , değil mi?"

"Çok seviyorum."

"O da sana çok aşık."

Bizim hikâyemizi düşünüyorum da, eğer başka biri bunu anlatsaydı, asansör açılır açılmaz yollarımız ayrılırdı. Kaliforniya'ya gider, muhtemelen bir iş bulur ve ailesine daha yakın yaşardı. Ben o terfiyi alamazdım ve

Şu anda yaşadığım hayatı kaybettim. Bir anda bu kadar çok şeyin değişebilmesi çılgınca.

Ona odaklanarak, belki de benden beklediği şeyi yapıyorum. "Dean'ın mutluluğu, hedefleri ve hayalleri kısmen benim de mutluluğum. Onu sevmek, onları paylaşmak, küçültmek istememek demektir."

"Peki ya transfer edilirse?" O da karşı çıkıyor. "O zaman bir yolunu buluruz."

"Gözlerindeki tereddütü görüyorum. Sen de en az onun kadar kariyerine odaklanmışsın. Bazen beni endişelendiren de bu oluyor."

Bunu anlayabiliyorum. Oğlunu seviyor ve onun incindiğini ya da geri çekildiğini görmek istemiyor. "Peki ya transfer edilirsem? Aynı şey, bir yolunu buluruz. Buna gerçekten inanıyorum. Dean ve ben ... şey, benim için başka kimse yok."

Bayan Pritchard ellerimi iki elinin arasına alıyor. "O zaman birbirinize tutunun, Holly. Benim ya da başka birinin yolunuza çıkmasına izin vermeyin. Hayat kısa, bu yüzden onu yarın gelmeyecekmiş gibi sev."

Yanağından bir damla gözyaşı süzülürken kalbim onun için acıyor. Kocasını çok derinden seviyordu ve aradan on yıl geçmesine rağmen sesindeki acıyı duyabiliyorum.

"Yapacağım."

"Kocamı kaybettiğimde keşke onunla küçük şeyler için kavga etmeseydim dediğimi hatırlıyorum."

Başımı salladım. "Annem de aynı şeyi hissediyordu."

"Dean babanın birkaç yıl önce öldüğünden bahsetti."

"Evet, dört."

"Zor olmuş olmalı."

Hiçbir fikri yok. Ben babamın her şeyiydim. Üzerime titrerdi ve onu mutlu etmek için her şeyi yapardım. Onu o kadar hızlı kaybettik ki hazırlanmak için zamanımız olmadı. Gerçi kimse gerçekten hazır olamaz ama o bir gün iyiydi, ertesi gün gitti.

Ağır bir kalp krizi.

Kalbimde kocaman bir boşluk.

"Zor oldu ama annem ve benim harika anılarımız var."

Elimi okşadı. "Tatillerde bile bizi ayakta tutan şey anılarımızdır."

"Ve hala hayatta olan insanlar."

Bayan Pritchard gülümsüyor. "Evet, etrafımızda ailemizin olması çok önemli."

Tatiller benim için acı tatlı geçiyor. Dean'e ve etrafımda sevdiğim insanlara sahip olduğum için mutluyum ama babamı özliyorum. Onun asla bir parçası olamayacağı şeyleri düşünüyorum. Dean'le tanışmadı ya da nerede yaşadığımızı göremedi. Evlendiğimde benimle koridorda yürüyemeyecek ya da çocuklarımı kucağına alamayacak. Tatiller bu kayıpları daha çok düşündüğüm bir zaman, ancak sahip olduklarım için de mutluyum.

"Geldiğimize gerçekten çok sevindim Bayan Pritchard."

"Yok öyle bir şey. Artık ailedensiniz, bana anne ya da Kaytı diyebilirsiniz."

Ona gülümsüyorum, ağlamak istiyorum. "Teşekkür ederim anne."

Elimi sıktı. "Gözyaşı yok. Bu akşam yemeğı için yapmamız gereken çok şey var. Hadi Holly, sana patates pürelı turta yapmayı öğretelim. Eğer bundan sonra Noel yemeğine ev sahipliğı yapacaksan, bunun her zaman masada olduğundan emin olmalısın. Bu bir Pritchard aile geleneğidir."

Bana aile tariflerini göstermek istemesinin getirdiğı ani duygu dalgalanmasına karşı koyuyorum. Dudağıım titriyor ve gülümsemeye zorluyorum kendimi. "Teşekkür ederim."

Sırtımı sıvazlıyor, sesi yatıştırıcı. "Sana teşekkür etmesi gereken benim, canım. Sen her annenin oğlunun bulmasını umduğı kişisin. Şimdi mutfağına girmeye hazır mısın?"

Başımı salladım. "Ama önce bana patates pürelı turtanın ne olduğunu söyleyebilir misin?"

"Bu en iyi deneyimlenebilecek bir yemek." Göz kırıyor ve ben kendimi neyin içine soktuğumu merak ediyorum.

"NEREDESİN?" Ahizeye doğru sordum. "Annem bir saat önce geldi ve sen aramadın."

Dean derin bir iç çekti. " kaç?" "Neredeyse dokuz."

Yedi saat geçti ve tamamen sessiz kaldı. Mesajlarıma cevap bile vermedi. Asistanına e-posta gönderene kadar sonunda beni aradı.

"Tanrım. Burası boktan bir yer ve ben gidemiyorum." "Ne?"

"Üzgünüm, Holls. Deniyorum ama müşteri kargaşa içinde ve onu kaybedersem-" İnliyor. "Bunu düşünemiyorum bile."

Derin bir nefes alıyorum. "Yardım edebilir miyim?"

"Keşke yapabilseydin, ama ... bak durum kötü ve şu anda bunu şahsen yapmak için uçmam gerek. Bu benim getirdiğim büyük bir şirket ve ..."

Müşterinin gitmesi halinde işini kaybedeceğini açıklamak zorunda değil. Eğer böyle bir şey olursa -ki olacağını sanmıyorum- benim maaşımla idare edebileceğimizi söylesem fikrini değiştirmeyeceğini biliyorum.

Dean azimli biri ve ondan bu kadar etkilenmemin bir nedeni de bu. Bunu düzeltmesi gerekiyor, sadece işi olduğu için değil, onun için önemli olduğu için.

"Anlıyorum. Dinle, ne yapman gerekiyorsa yap, ama Noel iki gün sonra."

"İnan bana tatlım, biliyorum."

"Ne zaman gideceksin?" Onun gitme fikrinden bile hafif bir hoşnutsuzluk duyarak soruyorum.

"Bu gece. Yarın. Bilmiyorum."

Sesindeki üzüntüyü anlamak mümkün değil. Kızgın olmak istesem bile olamam. Dean Noel'i benim istediğimden daha fazla kaçırmak istemiyor.

"Tamam, sen bana neye ihtiyacın olduğunu söyle, biz de ... ayarlayalım."

Acil durum planları yapmaya başladım çünkü bunun tatilimizi mahvetmesine izin vermeyeceğim. Bu yılın sorunsuz geçmesi çok önemli. İlk yıl her şey çok yeniydi çünkü asansörde mahsur kalmaktan yeni kurtulmuştuk. Ama tatil günüydü, bu yüzden sihirli bir dönüş gibi hissettirdi.

Ertesi yıl, harika zaman geçirdik. Ve biliyordum. Dean'in her şey olduğunu biliyordum.

Ağacın altındaki hediyeleri, aileyle yenen akşam yemeğini, karı ve gülümsemeleri kastediyor; Tokyo'daki iş felaketlerini değil.

Ancak, annesine de söylediğim gibi, onu seviyorum. Tek bir gün bir ömrü tanımlamak zorunda değil. Noel'i kurtarmanın bir yolunu bulacağız.

Bu Noel arifesinde saat ikisi ve ben hâlâ masamdayım. Hiçbir şey doğru gitmiyor. Nerede olduğunu bilmiyorum.

Bu anlaşma raydan çıktı ama ne yaparsam yapayım rayına girmeyecek. İki mal sahibi görüntülü sohbet üzerinden birbirleriyle konuşuyor. Gözlerimi ovuşturdum, bitkin ve hayal kırıklığının ötesindeydim. Bu anlaşma ekibim için yeni yılın başlangıcı olacaktı. Bizim aracılığımızla birden fazla ürün piyasaya sürecekti yeni bir marka kazanıyorduk.

Bunu ben .

Ve şimdi parmaklarımın arasından kayıp gidiyor.

Kafeinin etkisini göstermesi için dua ederek kahvemini kalanını içiyorum ve masamdaki Holly ile fotoğrafımıza bakıyorum.

Bana gülümsüyor, eli göğsümde, dudaklarım altında, ağacın renkli ışıkları arkamızda parlıyor. Bu bizim bir çift olarak ilk resmi Noel'imizdi. Geçen yıl annemi görmek için Kaliforniya'ya gittikten ve Noel'i annesiyle geçirdikten sonra ona New York'a bir seyahatle sürpriz yapmışım.

Tatilin bitmiş olması önemli değildi, ağacı görmeye gittik, bir Broadway oyunu izledik ve Central Park'ta el ele dolaştık.

el.

Müşterim geri döndü. "Başka bir toplantı istiyoruz," diye rica etti.

"Bana birkaç gün verebilir misin? Tatili atlatalım ve yeniden toplanın."

"Sahipleriyle görüşeceğim ve birkaç saat içinde size haber vereceğim."

İsteyebileceğimin en iyisi bu. "Uçuşlar sınırlı Jon," diye hatırlatıyorum ona. "Tatil bitene kadar dışarı çıkamayacağım, bunu bil."

Başını salladı. "Anlıyorum."

Planlarımın için yalvaracağım, ödünç alacağım ve çalacağım. Dün gece her şeyin yoluna girmesi gerekiyordu ama burada sıkışıp kaldım.

"Teşekkür ederim. Bana bir e-posta gönderin, geç oldu ve biraz dinlenmem gerekiyor."

"Teşekkür , Dean. İrtibatta olacağım."

Ve böylece dizüstü bilgisayarımı kapatıp eve dönüyorum, her şeyi nasıl bir araya getirebileceğime dair düşüncelerimi düzenlemeye çalışıyorum.

"DEAN? BEBEĞİM, UYAN," Holly'nin yumuşak sesi beni bilincimin çağırıyor. Parmaklarının saçlarımı karıştırdığını hissediyorum.

Gözlerim açıldı ve sevdiğim kadını bana bakarken buldum. "Hey."

"Merhaba."

"Gel buraya," diyorum, yanıma sokulması için ona yer açarak.

"Yemek için özür dilerim."

Holly rahatlar. "İyiydi. Annelerimiz artık en iyi arkadaşlar ve onlarla çok ihtiyacım olan zamanı geçirebildim."

Güzeldi ve yaradı. Toplantılar nasıl geçti?"

Bir kolumu başımın altına sokuyorum, diğer elimi Holly'nin omurgasında gezdiriyorum. "İyi değil. Hangi cehennemde delirdiğini bilmiyorum ama . . . Oraya gideceğimden oldukça eminim."

"Özür dilerim."

"İş bu, değil mi?"

Yumuşak bir şekilde kıkırdıyor. "Şu anda uğraştığımız şey kesinlikle bu. En büyük sorunumuzun saha olduğu zamanları hatırlıyor musunuz?"

"Kıçımı defalarca nasıl tekmelediğimi hatırlıyor musun?"

Holly başını kaldırıp bana baktı. "Sanırım kafan karıştı." "Biz savaşırken hesabı kim aldı?" Kaşlarımı çatarak soruyorum yükseltildi.

"Sadece Kaliforniya'ya gitmek için sunumumu kaçırdığım için aldın."

"Ahh. Şimdi hatırladım."

Holly başını sallar. "Seninle ne yapacağımı bilmiyorum."

Ona bakıyorum, kalbim boğazımda çünkü böyle planlamamıştım. Dün gece her şeyin özel ve mükemmel olması gerekirken, nedense bu an doğru hissettiriyor.

"Evlen benimle," diyorum ve ellerini ellerimin arasına alarak doğruluyorum. "Evlen benimle, Holly. Benimle yapmanı istediğim şey bu. Seni seviyorum. Dün gece evlenme teklif etmek için büyük bir planım vardı ve bunu bu gece . Ama sen buradasın, bana bakıyorsun ve ben ... Aklıma başka bir şey gelmiyor. Senin kocan olmak istiyorum ve muhtemelen bunu bu şekilde yapmamalıydım ama-"

Eli dudaklarıma dokunarak beni susturuyor. "Sana hiç çok konuştuğunu söyleyen oldu mu?" Gözleri yaşlarla doluyor ve gülümsüyor. "Evet."

"Evet?"

Yanağından tek bir damla yaş süzülüyor. "Evet."

Yüzünü ellerimin arasına alıp dudaklarımızı birleştiriyorum. O an etrafımıza yerleşirken gözyaşları ve gülümsemenin bir karışımı.

"Senin için bir şeyim var." Yan sehpanın altından yüzüğü alacak kadar ondan uzaklaşıyorum. Kapağı kaldırıyorum ve yaptığım yüzük ortaya çıkıyor.

Nefes nefese kalır. "Dean ..."

"Bütün yıl Noel olsun istedim."

Kutunun içinde büyük bir markiz kesim tektaş pırlanta ve her iki yanında üçer küçük taş var. Bir yakut ve iki zümrüt, çobanpüskülü yaprağı gibi görünüyor.

Yüzüğü kaldırıp parmağına yerleştiriyorum. "Bu çok güzel. Mükemmel."

"Sen ."

Beni tekrar öpüyor ve sonra eline bakmak için geri çekiyor. Şimdi planımın geri kalanının gerçekten gerçekleşmesini sağlamak için.

"W

Nişanlandık!" Dean ve ben yatak odasından çıkarken bağıyorum.

Annelerimiz koltuktan kalkıp bize doğru koşuyor. "Başardınız!" Bize ilk ulaşan annesinin sırtışı kocaman. "İkiniz için de çok mutluyum. Artık Tanrı günah içinde yaşamınıza üzülmeyecek."

Gülmek istiyorum çünkü evli değiliz, sadece nişanlıyız, ama onun ruh halini bozmayacağım. Noel arifesindeyiz ve o mutlu.

Annem beni kollarının arasına aldı. "Oh, benim tatlı kızım. Daha mutlu olamazdım."

Dean'i çok çalışan ve bana iyi davranan harika bir adam olduğu için seviyor ama aynı zamanda torun istiyor ve bu onu torun sahibi olmaya bir adım daha yaklaştırıyor.

"Teşekkür ."

"Baban da çok mutlu olurdu," diyor biraz buğulu gözlerle. "Keşke burada olsaydı."

Eli yanağımda duruyor. "Ben de bebeğim. Ama o burada. Bu yıl onu her yanımızda hissediyorum."

"Yarın çok özel olacak," diyor annesi ellerini birbirine bastırırken. "Çok özel. Biliyorum ki her şey

büyülü."

Dean ona garip bir bakış attı. "Evet, çünkü Noel'deyiz."

"Demek istediğim de bu. Özellikle ikiniz için Noel ekstra büyü." "

Bir şeyleri kaçırdığıma dair içimi kemiren bir his var. Annem elimi tutup beni kendisine doğru çekti. "Nasıl evlenme teklif etti?"

"Öylece söyledi işte. Kulağa şaşırtıcı ya da mantıklı gelmediğini biliyorum ama öyleydi. Orada uzanmış gülümsüyorduk ve bana evlenme teklif etti."

"Bence bu senin için mükemmel Holly. Hiçbir zaman büyük bir şeye ihtiyacın olmadı."

Ben . şeylerde gösterişsiz olmayı severim. Dürüst olmak gerekirse, düğünümüzde sadece bu insanlarla ve belki de en iyi arkadaşım Chelle ile tamamen mutlu olurdum. Tüm bunlar için ne kadar mutlu olsam da, babamın benimle koridorda yürümek için burada olmayacağını fark ettiğimde kısa bir an için üzülüyorum. Baba-kız dansı olmayacak. Sadece ben olacağım.

Bu düşünceyi kafamdan atıyorum, bu özel bir gün. Dünyanın en harika adamıyla nişanlıyım.

Dean arkamdan gelip kollarını ortama doluyor. "Mutlu musun?"

"Mutlulukla."

"Bu yılki Noel karşılaştırıldığında nasıl? Bunun yılın en harika zamanı olduğu konusunda hemfikir olmaya başladınız mı?"

Gülümsüyorum, ona bakmak için başımı arkaya yatırıyorum.

"Kesinlikle." "Güzel, ve hala yarınımız var."

bana tatlı bir öpücük veriyor. "Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum."

Annelerimiz ne pişirecekleri, ne giyecekleri ve yakalayamadığım başka bir şey hakkında tavuk gibi gıdıklıyorlar.

Dean bana sıkıca sarılırken, "Onlar çok yakın arkadaşlar," diyor. "Tanrıya şükür. Sahip olduğumuz tek şey onlar."

Gülüyor ve sonra inliyor. "Her ne kadar istemesem de, e-postalarımı kontrol etmem ve müşterimle ilgili neler olduğunu öğrenmem gerekiyor. Eğer ayrılmak zorunda kalırsam, hazırlanmak için çok az zamanım olacak."

Annesi sinirlenir. "Şimdi mi? Noel arifesindeyiz ve büyük bir akşam yemeği planladık. Bizi şehir merkezine götürmek istediğinden bahsetmiyorum bile."

"Keşke zorunda anne, ama . . . Bunu ihmal edemem."

Bir parça hayal kırıklığıyla iç çekiyor. "Oğlumla evlenmek istediğine emin misin Holly? Tatillerde bile bilgisayarın başından kalkamayan bir işkolik."

Gülüyorum ve ona bakıyorum. "Birlikte olmayı tercih edeceğim başka kimse yok."

Mutfağa girerken mırıldanıyor ve nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor.

"Özür dilerim," diyor.

"Anlıyorum. Eğer bu benim büyük müşterim olsaydı, benim de aynı şeyi yapmam gerekirdi."

Noel've keşke çalışmak zorunda kalmasaydı, anlıyorum. Bu yıl birlikte bir şeyler yapacağımızı umuyordum ama yarın onunla birlikte olacağım ve annem de burada olduğu için o kadar da kötü değil.

Şakağımı öpüyor. "Teşekkür . Söz , yarın her şeyi edeceğim."

Sırıtiyorum. "Bu gece her zaman çok sessiz olabiliriz."

Dean göz kırpmıyor. "Bunu test etmek için sabırsızlanıyorum."

O yatak odasına geri dönüyor, ben de mutfağa yardıma gidiyorum -yardımdan kastım, onlar her şeyle uğraşırken amaçsızca etrafta dikilmem. Jambon, patates pürelili turta (aslında iki kez fırınlanmış patates ama çok daha karmaşık), yeşil fasulye ve annemin meşhur Pierniki'si, yani Polonyalıların zencefilli çöreği var.

Annem beni yanına çağırdı. "Al, hamuru sen yoğur ama çok değil."

Bunu üç yaşından beri her yıl yapıyorum. Büyük büyükannem büyükanneme öğretti, o da anneme ve bana öğretti.

"Bu harika değil mi?" Bayan Pritchard soruyor. "İşte bayramlar böyle bir şeydir, aile ve sevgi."

Annem başını sallıyor. "Holly'nin birlikte olduğu o son adamdan sonra yalnız kalacağından çok endişelendim."

"Yapamaz mıyız?" Ben soruyorum. "Bugün nişanlandım ve sadece Dean'i düşünmek istiyorum."

"Elbette tatlım. Dean iyi bir adam. Seni yakaladığı şanslısın."

Asansör fiyaskosunu düşünerek gülümsüyorum. "Şanslıydım."

Bayan Pritchard elini salladı. "Bu kaderdi."

"Sanırım bu bir Noel mucizesiydi," diyorum tepemizde asılı duran ökse otuna baktığımı hatırlarken.

Bu yıl, yatak odamıza astığımdan emin oldum ve o da bundan faydalanmaktan çok mutlu oldu.

Birkaç dakika sonra Dean içeri girer ve yüzündeki ifade her şeyi anlatır. "Kaybettin mi?"

"Hayır, ama Tokyo'ya gitmek

zorundayım." "Ne zaman?"

Gözlerini kapatır. "Bilmiyorum ama şu anda bir uçağa biniyor olmalıydım."

"Dean, Noel'deyiz," diyor annesi.

Bana dönüp baktığında pişmanlığını görebiliyorum. "Biliyorum. İnan bana ve ... Tanrım!" diye bağırıyor hayal kırıklığı içinde. "Her şeyi planlamıştım."

Annesi yanına gelir ve elini omzuna koyar. "Hiçbir şey tamir edilemeyecek kadar bozuk değildir. Biz ... şey, biz bunu yapacağız

bugün."

"Ne yapacağım?" Ben soruyorum.

Dean önüme gelip tutuyor. "Bir planım vardı.

Sana evlenme teklif , bu sadece işin bir parçasıydı."

Birkaç kez göz kırpıyorum, başka ne halt olduğundan emin değilim.

"Tamam..."

"Bak, o asansörde sana bir söz verdim. Noel'in tekrar en sevdiğin zaman olacağına söz verdim. Onu tekrar sevmeni istedim."

"Var," diye onu temin ederim.

"Bu yıldan itibaren her anının neşe dolu olmasını istiyorum Holly. Bizi düşünmeni istiyorum - paylaştığımız her şeyi ve daha gelecek olan her şeyi."

"Dean, uzaklara giderek Noel'i mahvetmiyorsun. Bu sadece bir gün. Birlikte geçirdiğimiz hayatımızdaki tek bir gün. Seni seviyorum ve gitmek istediğin için gitmediğini biliyorum."

Başını iki yana sallıyor. "Eğer yarın uçağa binmem gerekiyorsa, o zaman bunu bugün yapacağız." Sesinde o kadar kararlılık var ki nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. "Yatak odasına git ve ben seni alana kadar dışarı çıkma, tamam mı?"

"Uhh, tamam mı?"

Annelerimizin orada durduğunu görmezden gelerek beni öpüyor ve sonra beni çeviriyor. "Git. Yapacak çok işim var."

[K] Bizi asansörden çıkaran bakım görevlisi Nick'i ara. "Dean?
Yarın için her şey hazır mı?"
diye
soruyor.

"Aslında hayır. Bir sorunum var ve bugün buraya gelip
gelemeyeceğinizi görmem gerekiyor."

"Bugün mü? Bugün mü evleneceksin?" "Evet,
beklenmedik bir anda şehir dışına çıkmam
gerekiyor."

Hareket ediyormuş gibi birkaç ses çıkarıyor. "Sanırım yapabilirim.
Bana ne zaman ihtiyacın var?"

"Üç saat mi?"

"Kar çok kötü yağıyor ama oraya varacağım. Merak etmeyin.
Seni bırakmayacağım."

Gülüyorum çünkü geçen sefer bizi kurtaran oydu ve görünüyor ki
bir kez daha biraz kar ve biraz şans bu tatil sezonunu kurtaracak.

"Tüm planlarım değiştiği için nerede sana bildireceğim."

". Bugün görüşürüz."

Telefonu kapattık ve ikimizin de annesinin olduğu yere gittim.
"Tamam, Charlie burada olacak, başka ne yapmamız gerekiyor?"

Holly'nin annesi, "Çiçekçiyi aradım," diye bilgi verdi. "Önümüzdeki bir saat içinde istediğimiz yere teslim edebilir. Zaten her şeyi ."

"Tamam." Anneme döndüm. "O zaman bir mekâna ihtiyacım var."

Yarın için rezervasyon yaptırdığım göl manzaralı restoranı aradım. Donanma iskelesi ışıklandırıldığında ve her yer karla kaplandığında büyüleyici oluyor, bu yüzden ... mükemmel olurdu. Ancak, sadece altı kişi olsa bile anlık bir düğüne yer veremeyeceklerini açıkladılar. Ben, Holly, annem ve onun annesi dört kişi yapar.

Kahretsin. Holly'nin en iyi arkadaşı Chelle'e ve sağdıcım Brian'a mesaj atmalıyım.

Ben: Son dakika olduğunu biliyorum ama şimdi gelebilir

misin? Chelle: Şimdi mi? Ne için?

Ben: Tokyo'ya gitmek zorundayım, o yüzden bunu şimdi

yapacağız. Chelle: Oh! Tamam! Ben de geliyorum.

SADECE birkaç blok ötede yaşıyor, yani bu bir sorun olmayacak.

Sırada, geçen yıl yattığı kızla bara gidecek olan Brian'a söylemek var. Garip bir anlaşma yapmışlar ve o da berbat durumda.

Ben: Lütfen bana ayık olduğunu ve eski sevgilinle ya da bu kıza ne diyorsan onunla takılmadığını söyle.

Sorun ne?

: Bugün evleniyorum ve buraya gelmen gerekiyor. Brian: Yarın olduğunu sanıyordum.

Ben: Planlar değişti.

Bir saat içinde orada olacağım.

Unuttuğum bir şey var. "Pasta."

Annem gülümsüyor. "Bunun için endişelenme. Meredith ve bana iki saat ver, pastayı hazırlayalım."

Holly'nin annesi gülümser. "Kayti ve ben hallederiz. Sen kendini hazırla."

"Bunu nerede yapacağız?" Ben soruyorum. "Bugün restorana gidemem, bu da yemek yok demek. Kahretsin."

"Dean, burada bir ziyafet var."

"Bundan nefret edecek."

Annesi başını sallar. "Bir Noel hediyesi için düğün planlıyorsun. Hiçbir şeyden nefret etmeyecek."

Umarım öyle değildir. Bu fikri ortaya attığımda kulağa hoş geliyordu. Telaşsız, stressiz ve kolay bir düğün oldu. O çok meşguldü ve benim için mesele düğün değildi.

Evlilik hakkında. Hayatımıza birlikte başlamak istiyorum-kolay ve az bakım gerektiren.

Stressiz olmak istemiştim ama şimdi tam bir karmaşa.

Bařka mekan seçenekleri dűřűnmeye çalıřıyorum ve sonra aklıma geliyor. İlk gerçek randevumuzda onu gűtűrdűğűm yer: műze. Ve benim bir baėlantım var. Chelle'e mesaj attım.

Ben: Dűğűnű műzede yapabilir miyiz?

Chelle: şu an kapalıyız ama patronumu arayıp sorabilirim.

Ben: Tamam, bana haber ver.

DAKİKA SONRA bana mesaj attı.

Sorun yok. Sadece temizlendiğinden emin olmam gerektiğini söylediler. Kimse gűrmeden teslim edilmesi için ayrıntıları sana mesaj atarım.

Ben: Sen bir cankurtaransın.

Herkese nerede buluşacaklarını söyledim, bu da yaradı. şimdi Holly için uez bir şeyler yapabilirim.

Planımı yaptıktan sonra yatak odasına gidiyorum ve onu yatağında yatarken buluyorum.

"İyi bir şeyler okuyor musun?"

Gülümsüyor. "Kahraman az önce kadın kahramana onun ne kadar özel olduğunu ve onsuz bir gün daha yaşamak istemediğini söyledi. Çok tatlıydı."

"Senin özel olduğunu düşünüyorum ve sensiz bir gün bile yaşamak istemiyorum."

"Senden mükemmel bir kitap sevgilisi olur."

"Kitap sevgilisi de ne demek?" Ben soruyorum.

"Anlayamazsınız çünkü gerçek hayatta böyle bir şey yok, her ne kadar olmasını istesek de."

Gözlerimi deviriyorum. "Dinle, yarının planladığımız gibi gitmeyeceğini biliyorum ama bugünü kurtarmaya ne dersin?"

"Neyin peşindesin?" Holly'nin sesi şüphecilikle doludur. "Hiçbir şey, sadece sürprizimin hâlâ devam etmesini istiyorum. olur."

Bana merakla bakıyor. "." Pekâlâ. Bunu gerçekten başarabilirim.

Yaklaşık iki saat sonra Çağdaş Sanat Müzesi'ne vardığımızda sanki her şey girecekmiş gibi hissediyordum. geldiğince oyaladım, annelerimize pastayı fırından çıkarmaları ve yemeklerin çoğunu bitirmeleri için zaman tanıdım. Bu aynı zamanda Brian ve Chelle'e çiçekleri ve diğer her şeyi en azından buraya getirmeleri için zaman verdi.

Buranın büyüğü bir yanı var. Buraya yüzlerce kez gelmiş olsak da, her zaman yeni ve heyecan verici olduğunu hissediyorum. Burada evlenmek gerçekten mükemmel olacak.

"seviyorum," diyor düşüncelerimi yansıtarak. "Ben de."

"Beni ilk kez sevdiğini söylediğin yer." Sırıttıyorum.

"Hatırlıyorum."

Binanın içinde ilerlerken Holly'nin elleri koluma dolanıyor. "Chelle bize kapıyı açtı mı?"

Güldüm. "O yaptı. Bu yüzden biraz zamanımı aldı, her şeyi ayarlamam gerekiyordu."

"Yüksek dostlarımızın olması iyi bir şey."

Sergileri dolaşıp yeni şeylere bakarken telefonuma Chelle'den bir mesaj geliyor, her şeyin hazır olduğunu ve onu hazırlanmak için nereye getirmem gerektiğini söylüyor.

"Bu gitmeye ne dersin?" Ben öneririm.

"Ama sonra hep çağdaş tabloları görmeye gidiyoruz." Ona alaycı bir gülümseme veriyorum. "Hadi yeni bir şey deneyelim."

"Ne yapıyorsun Dean Pritchard?" Başını bana eğerek soruyor.

". "

Ortasında büyük bir heykelin bulunduğu yeni bölüme gelene kadar birkaç koridorda .

"Chelle!" Holly bağırır ve sonra ona doğru koşar. "Ne diye balo elbisesi giyiyorsun?"

Bordo bir elbise giymiş olan Chelle bana bakıyor ve gülümsüyor. "Elbisen diğer odada asılı."

"Elbisem ne için?" Bir adım geri çekilip bakıyor.

Yanına gittim ve dizlerimin üzerine çöktüm. "Sana evlenme teklif , bunu özel kılmak için ayrıntılı bir planım vardı. Düğünümüz olmasını planladığım yerdeyken sana teklif etmeyi planlamıştım."

"Ne?"

"Benimle bugün evlen, Holly. Burada, bizim için çok şey ifade eden bu yerde evlen benimle. Arkadaşlarımızın önünde evlen benimle. Hemen şimdi." Annem, onun annesi ve Brian resmi kıyafetlerini giymiş olarak dışarı çıkarken gözleri doluyor. "Noel arifesinde evlen benimle."

Burnunu çekiyor ve sonra bana doğru eğiliyor. "Düğünümüzü sen mi planladın?"

"Büyük bir düğün istemediğini biliyorum ve Noel bizim için her şey demek."

"Öyle. Ve sen benim için her şeysin, seni tatlı, harika, inanılmaz adam."

"Chelle'in bir elbisesi var, tek yapman gereken kabul etmek."

Gözyaşları dökülürken etrafına bakınıyor. "Ama bizimle kim evlenecek?"

Sonra Charlie kapıdan içeri girdi. "Noel'de evlenmek için yardıma ihtiyacı olan biri mi var? Ben bir papazım."

Holly'nin kahkahası yumuşak hıçkırıklarının arasından patlıyor. "Sen . . . sen . . .

Tanrım, konuşamıyorum bile. Bütün bunları sen yaptın. Benim için mi?" "Senin için her şeyi yaparım."

Beni sıkıca tutarken ileri fırlıyor ve beni yere düşürüyor. "Sen başıma gelen en güzel şeysin."

Ona gülümsedim. "Yani, bugün benimle evlenecek misin?" "Seninle her gün evlenirim."

C Helle arkamda, saçımı ve makyajımı kontrol ediyor.
"Mükemmel görünüyorsun."

"Gözyaşlarından sonra bile mi?"

"Evet, ağladıktan sonra bile. Gerçekten muhteşem görünüyorsun.
Elbise için hazır mısın?"

Tanrım, bir elbisesi bile mi var? Bu delilik. Geçirdiği zaman ve hazırlık çılgınca. "Bunu nasıl ?"

"Yarın göl kenarında bir yerde olması gerekiyordu ama ...
doğaçlama yaptık."

"Evet diyeceğimden o kadar emindi ki."

"Elbette öyleydi. Dean seni gördüğüm tüm erkeklerden daha çok seviyor ve sen de onu aynı derecede seviyorsun. Tek birimiz bile hayır diyeceğini düşünmedik."

Çok şanslıyım. Sadece birkaç saat önce burada olmayı planlamış olmasına rağmen her şey mükemmel. Etrafımızdaki insanlardan başka bir şey görmedim. Evet der demez Chelle ve anneler beni hazırlanmam için bu odaya götürdüler. Sarı saçlarım kıvrılmış, sırtımdan aşağı dökülüyor ve makyajım Chelle'in YouTube'da geçirdiği saçma saatler sayesinde bir profesyonel tarafından yapılmış gibi görünüyor.

"Bir düğün planladığına inanamıyorum." Gülümsüyor ve sonra başını uzun beyaz giysi çantasına doğru sallıyor. "Bu kadar mı?"

"Şimdi, söyleyeceğim, bunu o seçmedi. Yardım istedi ve annenle ben de senin isteyeceğini düşündüğümüz şeyi bulduk."

Merak ve takdir karışımı bir duyguyla ona bakıyorum. "Bu yüzden mi bana internetten elbise baktırdın?"

"Belki."

Chelle burada bir düğün sergisi olduğundan bahsetti ve elbise bulmak için yardımımı istedi. Pratik olarak çantaya doğru koşarken beklentim çok fazlaydı ama fermuarı dikkatlice aşağı çektim.

"Aman Tanrım!"

"Ağlama Holly!" diye uyarıyor.

Dilimi ısıyorum ve durmaya çalışmak için gözlerimi havalandırıyorum. Elbise. İnternette ararken gözlerimi ayıramadığım elbise. Uzun, dantelli bir elbise ve hafifçe dışarı doğru açılan küçük bir treni var ama asıl çarpıcı olan elbisenin üst kısmı. Omuzdan sarkan ince saten kayışlar var, bunlar gerçekten destek için değil, sadece güzel olduğu için ve elbisenin üst kısmı vücuda sıkı bir şekilde oturuyor.

"Bu mükemmel."

Annem arkamdan geldi. "." Başımı sallıyorum, hâlâ gözlerimi ayıramıyorum.

Sonra ne kadar tuttuğunu hatırladım ve nefesim kesildi. "Hayır, bu çok pahalı."

"Holly, baban ve ben senin eğitimin için aşırı miktarda para biriktirdik ve sen o kadar zekiydın ki üniversiteye tam bursla gittin. İnan bana, bu parayı senin düğünün için kullanmamı isterdi."

"Anne . . ."

"Hayır." Beni durdurmak için ellerini kaldırdı. "Henüz ağlamayacağım. Fotoğraf çekmeye gidiyoruz ve ben lekeli olmayacağım."

Gülümsüyorum ve sarılmak için onu kendime çekiyorum. "Seni seviyorum."

"Aynen, fıstık." Ben küçükken babamın bana verdiği ismi kullanıyor.

"Keşke burada olsaydı," diyorum kendimi tutamayarak.

"Biliyorum ama buna bayılırdı. Sevdiği bir kadın için bu kadar zaman ayıran bir erkek özeldir. Dean'le paylaştığınız şey, bulacağınızı sadece hayal ettiğim bir şeydi."

Ve buldum da. Asla affedemeyeceğimi düşündüğüm bir adamla aşkı bir asansörde buldum. Mükemmel olmasa da, o zamandan beri olan her şey mükemmeldi. O gerçekten ruhumun diğer yarısı.

"Teşekkürler çocuklar. Tüm bunlar için teşekkür ederim."

Chelle öne çıkıyor. "Hadi seni şu elbisenin içine sokalım."

Sevdiğim insanların yardımıyla içine giriyorum ve ... Nasıl hissettiğimi düşünemiyorum bile. Bu çok fazla.

Sinirlerim geriliyor ve ellerimi sallamaya başlıyorum. "Ben hazırım."

Chelle göz kırparken, "Kesinlikle büyüleyici görünüyorsun," diyor. "Dışarıda görüşürüz."

Sonra Dean'in annesi yaklaşır. "Kızım olacağın için daha mutlu olamazdım."

Ben gözyaşlarıma engel oluyorum, o da gözlerini siliyor.

Şimdi de annem "Beni ona götürür müsün?" diyor.

Dudakları titriyor. "Holly, hiçbir şey beni daha mutlu edemez."

İkimizin de yanaklarından birer damla yaş süzülüyor ve ikimiz de diğerinin yanağını kurulamak için uzanırken kıkırdıyoruz.

"Hazır mısın?"

"Evet. Hazırım."

Annemle birlikte dışarı çıktık ve koridorda gözlerim kapalı bildiğim odaya doğru yürüdük. Bizim . göz ve dudak resimleri olan oda. Serginin ayrı ayrı parçaları ortada bir araya geliyor ve parçalar tek bir yüz gibi görünüyor.

Dean ve ben her zaman böyle olduğumuzu hissettik-bir araya geldiklerinde bütün olan iki parça.

Beni sevdiğini söylediği oda.

Ancak, dönüştürülmüş. Odanın arka tarafında, çobanpüskülü yaprakları ve meyveler sarılmış ahşap bir kemer var. Odanın her yerinde Atatürk ieği bitkileri ve çelenkler var. Yeşil, kırmızı, yemyeşil ve bir sürü çobanpüskülü var.

Ona doğru yürüyoruz, o orada dururken, kollarını kavuşturmuş, dimdik duruyor ve ağlamamaya çalışıyor, ama benim kendimi tutma şansım yok.

Ben ona gülümsüyorum, o bana gülümsüyor.

Ona ulaştığımızda gözleri sulanmış ve yavaşça başını sallıyor. "ok güzelsin, nefesimi kesiyorsun."

"Bütün bunları sen mi yaptın?"

"Bazı elflerden yardım aldım."

Sırıtıyorum. "Bu çok fazla obanpskl."

Dean'in parmakları çenemi hafifçe kavırıyor. "Asla çok fazla Holly yoktur."

Charlie boğazını temizliyor ve ben tüm glmek istemekten kendimi alamıyorum. Uzun beyaz sakalı ve kızarmış yanaklarıyla onu ilk tanıdığım zamanki haliyle aynı. Noel arifesinde Noel Baba'ya benzeyen bir adam tarafından evlendiriliyoruz.

"Benimle evlenmeye hazır mısınız?"

"Asansörün olduğu gün hazırđım."

Gülüyor ve sonra Charlie'ye dönüyor. "Tamam."

"Dean?" Aklıma bir fikir gelince söyledim. "Nasıl? Yani, bu ... yasal mı?"

İki elimi de avuçlarının arasına almadan önceki rahatsızlığını görebiliyorum. "Biz önemli olan yerde evlendik, burada, ailemizin ve arkadaşlarımızın yanında. Senin rızan olmadan evlilik cüzdanı almanın bir yolunu bulamadım."

"Bu çok rahatlatıcı."

Gülüyor. "Ama yıldönümümüzün Noel olmasını istedim. Sana sürpriz yapmak ve tüm stresini almak istedim. Bu her zaman benim karım olduğun gün olarak kalacak ama gelecek hafta merkeze gidip bunu yasal hale getirmek için imzalayacağız."

"Tam seni daha fazla sevemeyeceğimi düşündüğüm anda doğru şeyi söylüyorsun."

"Daha da fazlasını söyleyeyim." Başımı salladım. "Bugün evlen benimle." "Hiçbir şey beni durduramaz."

İkimiz de Charlie'ye dönüyoruz ve o başlıyor. Yüzüklerimizi değiştiriyoruz ve sonra sıra yeminlere geliyor. Bunu sindirmek için bir saatten fazla zamanım olmadı ama kendimi huzursuz hissetmek yerine sanki her zamankinden daha sakın hissediyorum.

"Dean . . ." Charlie soruyor.

"İki yıl önce seni neredeyse - belki de sana sahip olabileceğimden bile emin değildim, ama sonra, bugün olduğu gibi bir kar fırtınası bana tüm bunları düzeltme fırsatı verdi. Sensiz hayatımı düşündüğümde renksiz ve yavan geliyor. Karanlık geceler ve güneşsiz gökyüzüyle dolu. Sen benim dünyama anlam katan şeysin. Sen benim için en değerli şeysin, Holly. Sana Noel'i yeniden sevdireceğimi söylemiştim ama ben sana her bayramı ve aradaki her günü yaşatmak istiyorum. Seni seveceğime, sana değer vereceğime ve seni asla terk etmeyeceğime söz veriyorum. Sen benim aşkım, kalbim ve ruhumsun."

Gözyaşlarım yanağımdan aşağı dökülüyor ve Charlie'nin adımı söylediğini zar zor duyuyorum. "Dean, sen benim Noel'imsin. Sen benim neşem ve umudumsun.

onunla birlikte gelir. Sen nasıl bu kadar şanslı olduğumu bilmediğim bir mucizesin. O gün asansörde kaybolmuştum, bir daha asla iyi bir şey gelmeyecekmiş gibi hissediyordum ama sen oradaydın. O gün olmasaydı yeterince cesur olamayacak olsak da, kalbimin her zaman seni bulması ve bir şekilde burada olmamız gerektiğini düşünüyorum. Beni senin sevdiğin gibi sevebilecek başka biri yok. Seni anlayacağıma, seveceğime ve yolumuza ne çıkarsa çıksın yanında olacağıma söz veriyorum. Bugün sana sadakatimi ve ruhumu adıyorum."

Dean Charlie'ye dönmeden önce yüzümü ellerinin arasına aldığı anda odada burun çekmeler oluyor. "Şimdi onu öpeceğim," diye açıklıyor.

öксе otunu işaret ediyor. "Bunu kötü şans getirir."

Dudakları benimkilere şimdiye en harika öpücükle dokunuyor.

"Mutlu Noeller, karıcığım."

Ben de ona sırtıyıyorum. "Mutlu Noeller, kocacığım."

Beni kollarına alıp koridordan aşağıya taşıyor ve Noel'in her zaman gelmiş geçmiş en güzel bayram olacağını biliyorum. Hepsi onun sayesinde.

Gerçekten SON nedir... kim bilir gelecek yıl yine çıldırabilirim. Ama en azından şimdilik, devam edelim

Umarım bu tatlı ve romantik Noel hikayesini beğenmişsinizdir. Her şeyin ... şey, bilirsiniz işte... olduğu bir dönemde bunu yazarken çok eğlendim. Hepimiz bunu yaşıyoruz.

Yılın zamanı gerçekten en sevdiğim zaman olduğu , size yine başka bir hediye. Geçen yıl, Melanie Harlow ve ben, yazarken güldüğümüz ve gülümsediğimiz en şirin tatil hikayesini yazdık. Bir sonraki sayfaya uçarsanız, bültenimize kaydolursanız ÜCRETSİZ olarak indirebileceksiniz!

Facebook'taysanız, özel güncellemeler ve bolca eğlence için özel okuyucu grubuma katılın.

Corinne Michaels Kitapları Facebook Grubu:

→<http://on.fb.me/1tDZ8Sb>

ÜCRETSİZ KİTAP

Sevgili okuyucu,

Umarım bu Noel kısa öyküsünü beğenmişsinizdir. Size söylemeliyim ki, bunu yazmayı çok sevdim. Tatillerde iyi bir aşk hikayesinin tadını çıkarmanın çok eğlenceli bir yanı var. (Bunun suçunu Hallmark filmlerine olan düşkünlüğüme atalım).

Geçen yıl, Melanie Harlow ve ben birlikte en sevimsiz ve eğlenceli tatil hikayesini yazdık. *Şehirde Noel* antolojisindeki *Baby, it's Cold Outside'ı* okuma şansınız olmadıysa, bültenimize kaydolduğunuzda size ücretsiz olarak sunmak istiyoruz.

BURADAN ALIN:

<https://BookHip.com/GCQHBW>

CORINNE'E AYAK UYDURUN

Satışlarımdan ve yeni kitaplarımdan haberdar olmak isterseniz, beni
BookBub'da takip edebilir veya kısa mesaj uyarıları için
kaydolabilirsiniz!

BookBub: <https://www.bookbub.com/authors/corinne-michaels>

Metin Uyarıları: cmbooks yazıp 77948'e gönderin

CORINNE MICHAELS'IN KİTAPLARI

Kurtuluş Serisi

Beloved

Beholden

Teselli

Mahkumiye

t

Savunmasız

Evermore: Bir 1001 Karanlık Gece

Romanı Belirsiz

Sonsuz

Bana Geri Dön Serisi

Kalacağını Söyle

Söyle Beni

İstedğini Senin

Olduğumu Söyle

Söyle: Bana Dönüş/Masters and Mercenaries Novella

İkinci Sefer Serisi

Bu Gecenin

Sahibi Biziz Son

Bir Kez Senden

Önce Değil

Keşke

Bilseydim

Arrowood Kardeşler

Benim Benim İçin

Savaş İçin Geri Dön

Benim Biri İçin

Benim İçin Kal

Willow Creek Valley Serisi (2021'de çıkacak)

Bize Dönüş

Bizim İçin Bir Şans

Bizim İçin Bir An

Biz Olabilirdik

Melanie Harlow ile Birlikte Yazın

Hold You Close Imperfect

Match

Bağımsız Romanlar

Tek İstedğim

TEŞEKKÜRLER

Kocama ve çocuklarıma. Hayallerimi gerçekleştirmeye devam edebilmem için çok fazla fedakârlık yapıyorsunuz. Burada olsam bile yokluğum günler ve geceler sürüyor. Bunun üzerinde çalışıyorum. Söz veriyorum. Sizi kendi hayatımdan daha çok seviyorum.

Okuyucularım. Size ne kadar teşekkür etsem azdır. Sözlerimi okuyor olmanız beni hâlâ . Sizler benim kalbimin ve ruhumun bir parçası oldunuz.

Beta okuyucum Melissa Saneholtz: Bu noktada ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Neredeyse 20 kitap oldu ve beni henüz öldürmedin, bunun için bir kurabiye al.

Chelle Bliss: Bu inanılmaz kapak için teşekkür ederim. Cidden, bunun için sana yeterince teşekkür edebilecek ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum. Sana arkadaşım diyebildiğim için çok şanslıyım.

Asistanım Christy Peckham: Bir insan kaç kez kovulup geri gelebilir? Sanırım zamanımız tükeniyor. Hayır, ama gerçekten, sensiz bir hayat düşünemiyorum. Tam bir baş belasısin ama senin sayende dağılmadım.

Melanie Harlow, Elphaba'mın Glinda'sı ya da Lucy'min Ethel'i olduğun için teşekkür ederim. Arkadaşlığın benim için dünyalara bedel ve seninle yazmayı çok seviyorum. Hayatımda olduğun için kendimi çok kutsanmış hissediyorum.

Passionflix'e, sözlerimi alıp bir film haline getirdikleri için teşekkür ederim. Bu gerçekten gerçekleşeceğini hiç düşünmediğim bir hayaldi. Bunu hayata geçirirken çok iyi iş çıkaran oyuncular da dahil olmak üzere başlangıçta yer alan herkese teşekkür ederim.

Mindi, tüm bunlar olurken Los Angeles'ta benimle olduğun için teşekkür ederim. O geziyi asla unutmayacağım (erimem de dahil), ama sen benim kayamdın.

Vi Keeland, sen gerçekten sahip olduğum en harika ve özel dostlardan birisin. İki yıl önce bu antolojide yer almamı istediğin için teşekkür ederim. Sen olmasaydın bu öyküyü asla yazamazdım.

Zoom Yazarları, her sabah sizin sayenizde kelimelerin üstesinden gelmeye hazır şekilde uyanıyorum. Cidden, her gün beni ne kadar kurtardığınızı asla bilemezsiniz. Siz olmasaydınız bu hikâyeyi ya da diğerlerini yazabilir miydim bilmiyorum.

Bait, Crew ve Corinne Michaels Kitapları, sizi tahmin edemeyeceğiniz kadar çok seviyorum.

Menajerim Kimberly Brower, ekibimde olduğunuz için çok mutluyum. Rehberliğiniz ve desteğiniz için teşekkür ederim.

Melissa Erickson, harikası. Yüzüne bayılıyorum. Beni her zaman çok yüksek olan bu uçurumdan indirdiğin için teşekkür ederim.

Tatillerimi bu kadar özel kılan herkese teşekkür etmek istiyorum. Çiftçilerim ve tavuklarım olmadan bunu yapamazdım. Her yıl birbirimize sarılıyoruz ve bana hayatımda olduğunuz için ne kadar şanslı olduğumu hatırlatıyorsunuz.

YAZAR HAKKINDA

Corinne Michaels, *New York Times*, *USA Today* ve *Wall Street Journal*'ın en çok satan aşk romanları yazarıdır. Hikayeleri duygu, mizah ve gerçek olmayan aşkla doludur ve karakterlerini yoğun kalp kırıklıklarına maruz bırakmaktan ve onları mücadeleleri aracılığıyla iyileştirmenin bir yolunu bulmaktan zevk alır.

Corinne eski bir donanma eşidir ve hayallerindeki adamla mutlu bir evliliği vardır. Yazarlık kariyerine, kocası görevdeyken aylarca ondan uzak kaldıktan sonra başladı; okumak ve yazmak onun yalnızlıktan kaçışıydı. Corinne şimdi kocasıyla birlikte Virginia'da yaşıyor ve iki güzel çocuğun duygusal, esprili, alaycı ve eğlenceyi seven annesi.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.